

Život křesťana – Ale jak? – Průvodce

Přehled kapitoly

0. Úvod

1. Život s Bohem

2. Smysl a účel života

3. Boží láska k tobě

4. Vděčnost, milost a pokora

5. Kdo je Bůh?

6. Kdo je Ježíš?

7. Kdo je Duch svatý?

8. Kdo je Satan?

9. Být oddělen od Boha

10. Proč hřešit?

11. Existuje peklo opravdu?

12. Proč číst Bibli?

13. Bud'te svatí!

14. Jak můžete růst v Duchu svatém?

15. Žít každodenní život jako křesťan

16. Jak můžete růst ve víře?

17. LÁSKA; Nejdůležitější věc v životě!

18. Jak mohu rozlišit Boží hlas od všech ostatních?

19. Mám v každém případě věčný život?

20. Je Ježíš jedinou cestou do nebe?

21. Proč Bůh dopouští utrpení?

22. Život v Božím paprsku požehnání!

23. Závěrečné poznámky

0. Zavedení:

Toho nedělního odpoledne v březnu 1984 už bylo pozdě:

Já, tehdy sedmnáctiletý, jsem stál úplně sám na lavinovém kuželu. Naše lyžařská túra náhle skončila. Obklopilo mě zlověstné ticho.

Hledal jsem sondou svého přítele, který byl pohřben někde hluboko pode mnou ve sněhu a čekal na záchranu. Lavina téměř úplně zaplnila úzké údolí ve tvaru V. Můj bratr jel autem dolů do údolí pro pomoc. Pomalu se stmívalo a já toužil konečně uslyšet rachot blížící se záchranné helikoptéry.

Zoufalství mě téměř přemohlo. Ale v hlavě mi promluvil hlas a řekl: „Nemusíš se bát: Petr žije!“

Ano: Byl to zjevně Duch svatý, kdo mi dal tuto jistotu. Cítil jsem na lavinovém kuželu Boží přítomnost.

Modlil jsem se tedy: „Bože na nebi: Zasvěcuji ti svůj život: zcela, tělem i duší, a následuji tě! Pokud se nám podaří Petra vyhrabat živého.“

V 19:15 konečně dorazil první vrtulník! A v 19:40 se nám podařilo Petra najít pomocí lavinových sond.

Pořád vidím ten obraz : Jeden ze záchranářů křičí: „Mám ho!“

Tenké červené lavinové sondy létaly vzduchem jako sběrné větve a tvořily hromadu, stejně jako ve hře Mikado. Všichni popadli lavinovou lopatu a pomohli vytvořit obrovský trychtýř potřebný k záchraně Petra, který byl pohřben čtyři metry hluboko ve sněhu.

Úplně dole, osvětlená lampami, byla vidět Petrova hlava. A jeho hlava se smála! Byl to opravdový zázrak! Petr byl zasypán lavinou tři hodiny a třicet minut! Neutržel ani omrzliny, ani podchlazení. Nic! Lavina mu neublížila ani na vlasu.

A já? Slíbil jsem Bohu, že Mu budu zcela patřit!

A nyní začíná mé dobrodružství s Bohem. S mnoha vzestupy a ještě většími pády. Ano, musel jsem se naučit několik těžkých lekcí. Prostě jsem odmítl přijmout, že jako následovník Krista nemůžete být na dvou místech najednou. Byl jsem tvrdohlavý jako mula. Ale Bůh mě po všechny ty roky nekonečně miloval a byl se mnou trpělivý. NIKDY se mě nevzdal.

Všechny poznatky, o které se s vámi v této knize dělím, mi byly buď zjeveny skrze Ducha svatého, nebo jsem se je musel naučit tvrdě z vlastních chyb.

Abyste mohli žít jako následovník Krista pod Božím požehnáním a vedením, je zapotřebí mnoho poznatků: Co je Bůh? Kdo je Bůh? Jaký je Bůh? Co Bůh ode mě chce? Kdo je Ježíš? A Duch svatý?

Všechny poznatky, které vám Duch svatý postupně zjevuje. Ale jak jsem řekl: To vyžaduje čas. A to také znamená udělat na začátku mnoho chyb. Chyby a objížděky, kterým bych se mohl vyhnout, kdybych

tehdy měl příručku, jako je ta, kterou tu držíte. Tato kniha by mi poskytla rady a tipy, které by mi pomohly rychleji dosáhnout mého cíle.

Tato kniha není suchou teorií. Je zamýšlena jako jakýsi „uživatelský manuál“ pro život s Bohem.

Jejím cílem je odpovědět na vaše otázky týkající se víry a sloužit jako průvodce. Ale mějte na paměti:

Tato kniha v žádném případě nenahrazuje každodenní čtení Starého a Nového zákona a neustálý dialog s Bohem. Tyto dvě věci tvoří základ vztahu s Bohem.

Biblické verše :

Většina veršů je převzata z překladu „Naděje pro všechny“. (Hfa)

Přeji vám mnoho požehnání při čtení.

1. Život s Bohem

1.1 Jak jsem se stal/a dítětem Božím

Vyrůstal jsem v nábožensky založené rodině. Ale to nic neznamená. I já jsem se často hádal se svými sourozenci a v žádném případě jsem nebyl vzorné dítě.

Někdy kolem dvanácti let mi matka řekla: „Musíš konečně činit pokání!

Musíš nechat Ježíše, aby ti odpustil hříchy, a pozvat Ho do svého srdce. Jinak půjdeš do pekla! To nechceš, že ne?“

Ano, podle mého názoru měla pravdu. Věřil jsem v Boha a věřil jsem, že Ježíš zemřel za mé hříchy místo mě, a že pokud chci jistotu spásy, musím činit pokání. Musím Ježíše požádat, aby smyl mé hříchy, a požádat Ho, aby byl mým přítelem, mým trenérem a mým Pánem.

Na křesťanském táboře pro mládež jsem tento krok tiše udělal sám, aniž by si toho někdo všiml.

Nebylo to, jako bych potom slyšel jásat anděly, nebo že bych se vznášel v sedmém nebi. Vůbec nic se nestalo.

Ale hluboko uvnitř jsem věděl, že jsem teď Božím dítětem a že se mohu považovat za součást Boží rodiny a následovníků.

A tak jsem v mládí žil jako oddaný křesťan. Bylo to krásné. Cítil jsem Ježíše, který byl pro mě vždy přítelem a rádce, a slyšel jsem jeho hlas, respektive hlas Boží, jak ke mně mluví.

Ale nakonec jsem stále žil v tomto světě a byl jsem náchylný k jeho pokušením.

A tak jsem neustále kolísal mezi „světským“ životem a životem s Bohem.

Teprve postupně jsem se dozvěděl, že jako oddaný křesťan si nemůžu dát dort a zároveň ho sníst. I

poté, co jsem tam na lavinovém kuželu zasvětil svůj život Bohu, jsem byl stále rozpolcen mezi Bohem a

světem.

Všechno, co jsem pro vás v této knize sepsal na papír, mi bylo jasné jen krůček po krůčku.

V mládí byly chvíle, kdy mi Bůh jasně ukázal, jak se mám rozhodnout. Ale já jsem prostě nechtěl jít Boží cestou. Byl

jsem neposlušný, ignoroval Boží napomenutí a šel jsem cestou světa. S odpovídajícími důsledky, které rezonují i dnes, o čtyřicet let později.

Nechci, abyste prošli tím, čím jsem prošel já. Proto píšu tohoto průvodce. Jeho cílem je ukázat vám, co je v životě věřícího křesťana skutečně důležité a jak krásné a osvobozující je být Božím dítětem.

1.2 Pro koho jsem tuto knihu napsal/a:

Jak se máš? - Jaký byl TVŮJ život doposud?

Je to vlastně nelogické: ke každému zařízení, které si koupíme, je přiložen návod k použití.

Ale jako mladý člověk se vydáváte do světa bez plánu, bez kompasu a bez jakýchkoli ukazatelů.

Takže zkoušíte tohle a tamto a musíte si najít cestu životem bez vedení.

Všechno je to o **pokusech a omylech**.

To je vlastně špatná věc. Není divu, že se někteří lidé ztratí. Není divu, že jsou hořce zklamaní a skončí ve slepých uličkách.

Skutečnost, že jste se rozhodli přečíst si tento „návod k použití s vírou“, ukazuje, že máte zájem o to, abyste svůj život znovu srovnali.

Nějak si uvědomujete: „Život musí být víc!“

Říkáš:

Žil jsem život naplno! Procestoval jsem všechny kontinenty na Zemi. Mám rodinu. Mám dům, práci a auto. Přesto se mi všechno zdá poněkud bezvýznamné a prázdné... - Je to všechno? Je to všechno? Jaký je smysl mého života? A jaký je můj cíl?

Tato kniha odhaluje pravý smysl života: sjednotit se s Bohem a stát se následovníkem Krista. Tímto způsobem budete Bohem uznáni za „spravedlivé“ a stanete se Bohem potvrzenými věřícími. Bůh vás naplní svým Duchem. Jeho Duch (Duch svatý) vás ujistí, že budete mít věčný život s Bohem.

Možná patříte k těm lidem, kteří již v životě začali znovu. Úplně se obrátili o 180 stupňů. A nyní hledáte průvodce, který vám pomůže zorientovat se v tomto novém životě s Ježíšem po vašem boku, vaším novým neviditelným přítelem a koučem.

Pokud ano, jste na správném místě . Tato kniha je napsána pro vás.

Je to plán k novému životu v nových dimenzích.

Možná jste se rozhodli pro tuto změnu ve svém životě, protože jste si uvědomili, že vaše duše bude žít i po fyzické smrti. A chcete strávit tento věčný život v Boží slávě, ne s protivníkem v zatracení. Pochopili jste , že jediná cesta k Bohu vede skrze Ježíše Krista.

Pro odpuštění tvých hříchů Ježíš obětoval svůj život. Přijal jsi Ježíšovu smrt na kříži jako osobní oběť za své hříchy.

Uvědomuješ si , že je to dar od Boha. Věčný život si nelze vydobýt dobrými skutky. (Efezským 2:8-9)

Pozval jsi Ježíše, aby byl Pánem tvého života a aby tě v budoucnu vedl životem po své ruce.

Ano! Jsi si jistý/á, že ti Bůh chce dát život v bezpečí a štěstí.

Tím jsi zahájil nový začátek v životě: jakýsi „reset“. Skrze toto obrácení ses stal Božím dítětem.

Nový tvor:

„Je-li tedy kdo v Kristu, nastalo nové stvoření. Staré pominulo, je tu nové!“

2. Korintským 5:17

Život jako Boží dítě znamená znovu se uvnitř narodit.

Bůh zapsal tvé jméno do své Knihy života! Ráj je pro tebe zaručen. Místo, kde nebudou ani slzy, ani smutek, ani zoufalství, ani tma.

Biblická pasáž: Přečtěte si Zjevení, kapitoly 21 a 22. Zejména pasáže v kapitole 21:3-7.

1.3 Život v nové dimenzi

Když obrátíme svůj život vzhůru nohama a důsledně se sladíme s Bohem, mnoho věcí v životě se změní.

Zlepšené vnímání: Mnoho křesťanů popisuje život s podporou Ducha svatého jako druh duchovního vnímání. Člověk se cítí veden. Přijímá vnuknutí, která mu říkají, co má dělat a co nedělat.

Život v Boží moci: Místo jednání pouze z vlastních sil se otevírá dimenze, v níž člověk čerpá z Boží moudrosti a útěchy. To mění jeho pohled na život a způsob, jakým se vyrovnává s těžkostmi.

Věčná perspektiva: Boží dítě nežije jen „v přítomnosti“, ale s vědomím, že život pokračuje v Boží slávě. Perspektiva se posouvá od nadhledu k širšímu kontextu.

Identita místo hledání: Mnoho lidí hledá sounáležitost a uznání. Jako dítě Boží ví: „Jsem chtěný a milovaný.“ To poskytuje stabilitu a klid.

Svoboda v lásce: Když člověk žije z lásky a důvěry, otevírají se mu nové dimenze.

Zodpovědnost a poslání: Tento nový život není sám o sobě cílem! Bůh nám dává poslání být světlem, solí a nositeli naděje.

Závěrem: Žít v nových dimenzích jako dítě Boží znamená, že se obzor člověka rozšiřuje od čistě materiálního k duchovnímu. Od strachu ke svobodě, od sobectví k lásce k bližnímu. A od smrtelnosti k věčnosti.

1.4 Bůh chce vás všechny!

A teď jde o to, naučit se žít jako Boží dítě. Dovolte mi, abych vám teď řekl to nejdůležitější: „**Být *napůl křesťanem je naprostý nesmysl!***“

Toto přísloví to dokonale shrnuje: Víra a učenictví by neměly být polovičaté.

Měly by být prožívány holisticky a důsledně.

„Poloviční křesťan“ by byl někdo, kdo přijímá doktrínu, ale nežije podle ní nebo ji žije jen částečně. Tím víra ztrácí své jádro. Život víry je totiž holisticky orientován na Boha.

Nedůvěryhodní: Ti, kteří žijí svou víru nebo hodnoty jen „napůl“, se často jeví jako nedůvěryhodní. To vede k vnitřnímu konfliktu.

Oddanost vždy vyžaduje celistvost, jinak se kvůli nekonzistentnosti hroutí.

A proto: Bůh se nespokojí s polovičatými opatřeními. Otevřete své srdce a udělejte místo Ježíši. Chce přebývat ve vašem srdci. Ježíš Kristus chce zaujmout první místo ve vašem životě.

Chce změnit vaše myšlení. Změní váš život. Změní vaše názory a vaše perspektivy a změní váš charakter k lepšímu. Satan vás chce přesvědčit: S životem víry ztrácíte svobodu! Už si nemůžete dělat, co se vám líbí. Ale chcete mít možnost rozhodovat o svém vlastním životě!

Ale přesně to je Satanova lež. Tato svoboda vás vede zpět do hříchu. Svoboda, kterou vám Bůh dává, je svoboda, kterou nevnímáte jako negativní. Naopak! Cítíte se v bezpečí, milováni a podporováni Jím.

Velmi pomalu si uvědomujete, že tohle je ten lepší život.

Matouš 11:29-30 (HFA)

Ježíš říká: „*Důvěřujte mému vedení a uče se ode mě, neboť s vámi jednám laskavě a nikoho neshrvuji. Budete-li to dělat, naleznete odpočínutí pro svůj život. Jho, které jsem vám vložil, je snadné a to, co od vás požaduji, není těžké splnit.*“

Moje rada pro vás:

Stojí za to dávat Krista na první místo ve všech aspektech vašeho života.

Nebudete se muset zdržovat.

Naopak:

Bůh vám dává jiný pohled na život. Jeho perspektiva se náhle stane vaší perspektivou. Budete z toho mít prospěch. Budete se cítit podporovaní. A tato „podpora“ vás učiní šťastnějšími, než jste kdy byli.

2. Smysl a účel života

Myslím, že dává smysl, abychom tuto knihu začali úvahou o tom, jaké jsou vlastně základní životní otázky.

Zároveň na to vypracujeme odpovědi.

2.1 Základní otázky života:

Jak již bylo zmíněno, Bůh nás stvořil jako inteligentní bytosti. Jedním z důvodů bylo, abychom se mohli ptát a chápat, proč existujeme. **Ptáme se tedy sami sebe :**

1. Proč Bůh stvořil lidstvo?
2. Proč žijeme?
3. Jaký je smysl a účel mého života?

2.1.1 Proč Bůh stvořil člověka?

To, že Bůh stvořil Zemi se všemi jejími přírodními prvky, je nepochybné. Dokonce i software umělé inteligence „ChatGPT“ tvrdí, že je čistou logikou, že Bůh musí existovat. Muselo totiž existovat něco, co všechno iniciovalo.

V Genesis 1:26 čteme, jak Bůh říká:

*„Učiňme **člověka** k našemu obrazu, k naší podobě, aby vládl nad celou zemí, nad živočichy mořskými, nebeskými i pozemskými.“*

Zajímavý detail: Bůh mluví o „my“; takže i tehdy Bůh nebyl jednou osobou, ale třemi osobami jako jednou bytostí (Trojice).

Bůh nás stvořil k svému obrazu. Do nás lidí vložil mnohem více než do zvířat.

Zde jsou některé rozdíly mezi lidmi a zvířaty:

Sebevědomí a kognitivní schopnosti: My lidé máme silný pocit sebevědomí a schopnost reflektovat a uvědomovat si důsledky svých činů. Zvířata vykazují tuto schopnost pouze v základních formách.

Jazyk: Zvířata spolu sice komunikují, ale lidský jazyk je mnohem rozmanitější. Umožňuje nuance, symboliku, ale také lži a poezii. Ve srovnání se zvířaty je to kvantový skok.

Plánování budoucnosti a časové povědomí: Lidé mohou plánovat dlouhodobě, vymýšlet strategie a rekonstruovat to, co se již stalo.

Je toho mnohem víc k vyjmenování...

Závěrem: To, co nás v konečném důsledku odlišuje od zvířat, není jen náš intelekt, ale také naše schopnost myslet. Proto: schopnost myslet holisticky, rozpoznávat důsledky a chápat symboliku.

2.1.2 Božství v nás:

Bůh obdařil každého člověka něčím božským: totiž duší. Duši vkládá do našeho těla.

Biblická pasáž : (Genesis 2:7)

„Bůh pak stvořil člověka z prachu země a vdechl mu do chřípí dech života, a člověk se stal živou bytostí.“

Proto: Člověk se skládá z hmoty. Ale pouze skrze Boží dech života přijímá svou duši.

Duše Je nesmrtelná. Je božskou částí v nás. Je nositelkou vědomí, morální zodpovědnosti a našeho vztahu s Bohem.

Vztah : Bůh nás stvořil jako lidi jako bytosti schopné vztahů. Je to proto, abychom si mohli vybudovat vztah s Bohem. Je to jako manželský pár: Vztah mezi mužem a ženou může fungovat pouze tehdy, když se každý plně odevzdá svému partnerovi .

Proto: Polovičatá opatření mezi vámi a Bohem nefungují. Je nutné, abyste se Mu zcela odevzdali .

Zjevit se: Bůh stvořil lidstvo, aby se lidstvu mohl zjevit. Chce lidstvo milovat a starat se o něj.

Jaký je náš úkol? Naším úkolem je oplácet Boží lásku, chránit a zachovávat Zemi.

Přečtěte si, co Pavel napsal Efezským. Jeho výroky jsou platné i dnes.

Efezským 2:8-10

„Neboť milostí jste spaseni skrze víru. To není vaše dílo, je to dar Boží, ne vaše vlastní dílo, aby se nikdo nechlubil.“

V Kristu Ježíši jsme Božím mistrovským dílem. Stvořil nás k tomu, abychom konali opravdové dobro, dobré skutky, které pro nás připravil, abychom jimi utvářeli svůj život.

2.1.2 Jaký je smysl našich životů?

Pavel na tuto otázku ve skutečnosti odpověděl veršem, který jste právě přečetli:

...Abychom konali to, co je skutečně dobré, dobré skutky, které pro nás připravil. (Efezským 2:10)

Ale existují i jiné důvody:

Žijete proto, abyste si s Ním mohli vybudovat vztah. On vás chce! Chce, abyste se stali součástí Jeho komunity. Chce, abyste ho chválili a uctívali. Všichni jsme určeni k tomu, abychom Mu sloužili. Zde na Zemi a obzvláště později ve věčném životě.

Bůh ti proto dal nesmrtelnou duši, abys s Ním mohl žít věčně ve slávě!

Jsi božská bytost. A proto tvůj pravý domov není tato země, ale u Boha.

2.1.4 Jaký je smysl mého života?

Každý člověk žije na této zemi, aby našel Boha a stal se Božím dítětem. To je pravý smysl života. Ale ne každý Boha najde.

Mnoho lidí o něj nemá zájem a říkají: „Bože, ne, díky. Boha nepotřebuji.“

Tito lidé žili nadarmo a nestráví svůj věčný život s Bohem ve slávě.

Vy Ale: Můžeš se radovat! Našel jsi Boha! Nyní jsi Božím dítětem. Občanem nebe.

Ted' jde o to, abyste se naučili žít na této zemi jako Boží dítě, abyste Bohu přinášeli radost.

2.1.5 Jaký je cíl mého života?

Vždycky říkám lidem, se kterými mluvím o Bohu, toto:

"Cílem života je: **život za životem** . "

Bůh tě stvořil. Jsi jeho stvoření! Připravil pro tebe úžasnou cestu životem. Bůh tě chce použít k tomu, abys na této zemi konal dobro. Bůh si ale přeje, abys mu byl zcela oddán.

Všechny dobré věci, které na tomto světě děláte, děláte z lásky k Bohu.

Biblický úryvek : Matouš 25:40

„Amen, pravím vám, cokoli jste udělali jednomu z těchto mých nejmenších bratrů, mně jste udělali.“

Být šťastný : Život s Bohem vás činí šťastnými.

Cítíte jeho teplo. Cítíte jeho bezpečí. Není nic lepšího než aktivní život s Bohem. Takový život je vzrušující!

Klíče od auta: Podáš Ježíšovi klíč od svého auta a řekneš mu: „Řid' moje auto. Důvěřuji ti. Víím, že znáš cestu a že mě uděláš šťastným!“

Vzrušující život : A proto je život s Bohem naprosto vzrušující! Nikdy nevíte, co budoucnost přinese. Ale můžete důvěřovat! Všechno, co od vás Bůh žádá, je pro vás dokonale vhodné. Ve své velké lásce by vás Bůh nikdy nepřemohl. A: Pomůže vám plnit úkoly, které vám svěřuje.

Pavel to vyjadřuje takto: (Římanům 8:28)

„A vííme, že těm, kdo ho milují, Bůh ve všem napomáhá k dobrému, těm, kdo jsou vyvoleni podle jeho záměru.“

Být znovu s Bohem :

A tak žijeme své životy a denně plníme to, co nám Bůh ukazuje. Tím stárneme a stárneme. – A nemáme strach ze smrti! **Naopak** ! Můžeme všem říct, že se těšíme na smrt! Na okamžik po naší smrti budeme s Bohem ve slávě.

Proto:

Cílem života je život za životem!

3. Boží láska k tobě

Už jsi četl/a Lukášovu kapitolu 15?

Ježíš tam vypráví příběh o dobrém pastýři, který opustil devadesát devět ovcí, aby hledal tu ztracenou.

Našel ji , vrátil se domů a řekl všem svým sousedům: „Radujte se se mnou! Moje ovce se ztratila. A teď jsem ji našel!“ Ano, Bůh miluje každého člověka víc, než si dokážeme představit.

vskutku vždycky nekonečně miloval. Už od tvého dětství tě k sobě opakovaně přitahoval.

Být Jeho dítětem : Bůh chce, abys mu seděl na klíně a cítil Jeho teplo a bezpečí. A to všechno dělá, protože tě tolik miluje .

On, nekonečně velký Bůh a stvořitel celého vesmíru! Stará se dokonce i o TOBE! Není to úžasné?

Jsi jeho myšlenka : Nejsi náhoda. Jsi myšlenka Boží. A navíc geniální! On tě stvořil. Vždy tě chránil a bděl nad tebou.

Všechno, co máš a čím jsi , vděčíš Bohu. Za svůj vzhled, inteligenci, osobnost, šarm... Ale také za úspěch ve svém životě. Bůh vedl tvůj osud a udělal z tebe člověka, jakým jsi.

Jste si toho vědomi?

Bůh vám dal všechno. Dokonce i vůle a schopnost konat věci pochází od Boha. (Filipským 2:13)

A tak Bůh miluje všechny lidi. A tak Bůh miluje i ty lidi, kteří s ním nechtějí mít nic společného. Ano: Bůh je čistá láska.

„Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ Jan 3:16

Když říkáme „Bůh“, můžeme stejně tak říct „láska“. Bůh a láska jsou totéž.

Nyní byste mohli namítnout : Ale proč Bůh dopouští tak hrozné věci, jako je válka, hladomor a bída? Přečtěte si 21. kapitolu, kde se tomuto tématu věnuji.

4. Vděčnost, milost, pokora

Uvědomění si, že vše, co máte a vše, co z vás dělá to, kým jste, závisí na Boží milosti, vám dává dostatek důvodů k vděčnosti.

Přestaňte být ješitní : Nastal čas přestat se chlubit vlastními úspěchy.

Přestaň se „předvádět“ na Facebooku, Instagramu atd., abys ukázal, jaký jsi skvělý chlap. Přestaň posílat selfie do světa jen proto, abys uspokojil svou ješitnost.

Vzdejte Bohu slávu! Samozřejmě můžete v takových věcech pokračovat. Ale pak za to vzdejte Bohu slávu.

Napište na sociální síť, aby si to všichni mohli přečíst: „ **Je to Bůh** , kdo mi tohle všechno umožnil!

Sláva a chvála buď jen Jemu!“

Je zvláštní, že jsem nic takového na Facebooku ani Instagramu ještě nikdy nečetl...

Vážně: Všechno, čeho jsi v životě dosáhl, je možné jen proto, že ti to dal Bůh.

Pýcha a sebevychvalování se Bohu hnusí. Je to jako připisovat si zásluhy za práci někoho jiného.

Peníze : Ani peníze vám nepatří . Jsou pouze vypůjčené. Konkrétně na financování vašeho života a na konání dobrých skutků. Ale rozhodně ne na chlubit se jimi.

Mimochodem, Bůh chce, abyste alespoň deset procent svého příjmu věnovali na dobré účely. Bůh vám umožnil vydělávat peníze. Bůh vám dal schopnost vydělávat peníze.

Dobrý tip : Staňte se sponzorem jednoho nebo dvou dětí! Můžete například požádat o sponzorství dítěte

v organizaci na pomoc dětem www.compassion.com . Nebo udělejte se svými penězi něco jiného dobrého. **Ježíš nám říká:**

„Amen, pravím vám, cokoli jste udělali jednomu z těchto mých nejmenších bratrů, mně jste udělali.“

Matouš 25:40

A vaše zdraví : Vaše zdraví není něco, co byste měli brát jako samozřejmost. Každé ráno poděkujte Bohu, že se probouzíte zdraví a necítíte žádnou bolest. Navštivte nemocnici. Pak uvidíte, jak požehnání jste, že jste zdraví.

Nic není samozřejmostí: Všechno závisí na Boží milosti, kterou vám denně uděluje.

Vděčnost: Nyní, když je tato záležitost vyjasněna, je čas zaujmout nový přístup k životu: Začněte děkovat Bohu ještě dnes!

Aby se to ale stalo, musíte změnit své myšlení a svůj přístup k životu. Buďte pokorní a vděční za všechno. Není to něco, co byste měli brát jako samozřejmost.

Něžnost, láska, milosrdenství : Vděčnost a pokora jdou ruku v ruce s něhou, láskou a milosrdenstvím.
Zničte svou pýchu, sobectví a narcismus!

Bud'te vděční i za negativní věci : Měli byste být vděční i za negativní věci. Za věci, které vás trápí a které ve skutečnosti nechcete.
Například utrpení, které prostě nezmizí. Bůh často takové „trny“ neodstraní okamžitě. Někdy vůbec.

Příslloví : „*Co tě nezabije, to tě posílí.*“

Takové věci nám slouží k vzdělávání a pomáhají nám být si vždy vědomi toho, jak moc jsme závislí na Bohu.

Biblická pasáž : Přečtěte si 2. Korintským 12:7-10:

Pavel se tam zmiňuje o tom, co mu Bůh řekl: „*Má moc se dokonává v tvé slabosti.*“

Ježíš tě chrání : Bůh s tebou vždycky myslí dobře. I když někdy musíš kráčet „temnými údolími“ nebo přes „trní“, Ježíš tě chrání a nese.

Naše největší výhoda jako věřících:

Cítíme nekonečnou lásku našeho Boha. **I když padneme, vždy padáme do Boží milující náruče.**

Uvědomujete si sebevědomí a důvěru, kterou ve vás vyvolává pocit takové podpory? Nic, absolutně nic se vám nemůže stát!

Biblická pasáž : Přečtěte si Římanům 8:28 (HFA):

„*Ale jedno víme: Bůh ve všem pracuje k dobru těch, kdo ho milují. To platí pro všechny, které si Bůh vyvolil podle svého plánu pro nový život.*“

Úkol/Tip: Přečtěte si celý list Římanům! **Vždy Znovu!** Je to jeden z nejcennějších spisů Nového zákona.

Vzácné poklady poznání naleznete také v ostatních listech apoštolů církvím! Nepřestávejte, dokud si nepřečtete všechny listy a nezvýrazníte si verše, které považujete za důležité!

Přečtěte si také list Galaťanům.

Přečtěte si také list Efezským.

Přečtěte si také list Filipským!

Přečtěte si také list Židům.

A tak dále...

Vážně:

Přečtěte si VŠECHNY dopisy . Znovu a znovu! Tyto dopisy tvoří základ víry. Jsou plné božské moudrosti.

Konkrétně : Začněte svůj den s vděčností, když se probudíte. Poděkujte Bohu, že se probouzíte zdraví a bez bolesti. Poděkujte Bohu, že s vámi byl v noci a posílil vaše tělo.

Poděkujte Mu za Jeho lásku k vám. Poděkujte Mu, že vás dnes miluje a chce vám ukázat, co dobrého dnes můžete udělat. Poděkujte Mu, že jste zdraví. Poděkujte Mu za svého partnera, svou rodinu, své děti, svou práci...

Je tolik věcí, za které můžete a měli byste Bohu děkovat. O tom existuje nespočet biblických veršů.

Pokora a vděčnost jsou správné postoje, jak se k Bohu přiblížit.

Konkrétněji: Proste Boha každý den, aby vám dal pokorný a vděčný pohled na život. V každém okamžiku si uvědomte, že vše pochází od Boha. Proste Boha, aby vám vzal pýchu a sklon k sebevychvalování a dal vám laskavé, milující a vděčné srdce.

Biblické verše o vděčnosti: „Stále se radujte, bez přestání se modlete, za všech okolností děkujte.

Neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás.“

1. Tesalonickým 5:16-18

„Netrapte se žádnou starostí, ale v každé situaci předkládejte své žádosti Bohu modlitbou a prosbou s díkyvdáním. A Boží pokoj, převyšující veškeré pochopení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.“

Filipským 4:6-7

„Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky.“ 1 Paralipomenon 16:34

„Všechny vaše činy – vaše slova i vaše skutky – by měly ukazovat, že Ježíš je váš Pán.“

Protože jste s ním sjednoceni, můžete děkovat Bohu Otci za všechno. (Koloským 3:17)

5. Kdo je Bůh?

Otázka po podstatě Boha je velmi důležitá pro váš osobní vztah s ním.

Bůh si přeje, abyste s Ním měli velmi blízký vztah . Protože Bůh vás miluje víc, než se to dá říct.

Když mluvím o „ Bohu “, mám na mysli vlastně „Boha Otce“.

Ten, který známe ze Starého zákona, stejně jako z filmů a obrázků.

5.1 Trojice:

V zásadě je „Bůh“ trojice. Tři jednotlivé osoby, přesto jedna jednota. Konkrétně:

- Bůh Otec (Bůh Stvořitel)
- Bůh Syn (Ježíš Kristus)
- Bůh Duch svatý (hlas Boží)

Tyto tři osoby jsou stejné podstaty. To znamená: ne tři bohové, ale jeden jediný Bůh ve třech osobních projevech.

Podobné vodě: Voda se může vyskytovat v kapalně formě, jako pevný led nebo jako plynná vodní pára.

Ježíš: V další kapitole vám o Ježíši povím více.

Duch svatý: Je to „*pomocník*“, kterého nám Bůh poslal o Letnicích a který přichází přebývat ve vaší duši, když přijmete Ježíše jako svého Pána.

Biblický verš : Přečtěte si Efezským 4:30. V ideálním případě byste si měli přečíst celou kapitolu, protože je naprosto cenná.

Je to Duch svatý, kdo vám skrze víru dává vhledy. On je ten, kdo vám odhaluje spojení a umožňuje vám růst ve víře.

Duch svatý je hlas Boží, který k vám promlouvá skrze svědomí, vize, myšlenky a pocity. Více o tom v 7. kapitole. Tato Trojice je božská jednota.

5.2 Boží podstata:

Když čtete Starý zákon, získáte vhled do toho, jak Bůh myslí a jaký je. Tento obraz se dále dotvoří, když vezmete v úvahu Ježíše:

Ježíš o sobě řekl: „*Kdo viděl mne, viděl Otce.*“ (Jan 14:9)

A: „*Já a můj Otec jsme jedno.*“ (Jan 10:30)

Je tedy zřejmé, že charakterové rysy Ježíše Syna a Boha Otce jsou totožné.

Moje představa: Na základě toho, co se dá o Bohu Otci přečíst v Bibli, si představuji Boha jako oblak světla, lásky a svatosti.

Lidé, kteří se vrátili po zážitku blízké smrti, často hovoří o intenzivním bílém světle, které navzdory své intenzitě neoslňuje a vyzařuje intenzivní, všudypřítomnou lásku.

5.3 Boží vlastnosti

5.3.1 Bůh je všemohoucí, vševědoucí a všudypřítomný.

Všemohoucí: Bůh má moc dělat cokoli chce.

Vševědoucí : Zná minulost, přítomnost i budoucnost.

Zná každou myšlenku každého člověka. Bůh na nic nezapomíná. Nemůžeme se před Ním skrýt. Ví dokonce i to, kolik vlasů máte na hlavě, a připravil pro váš život dokonalý plán.

Zajišťuje, aby pršelo a aby znovu svítilo slunce. A dokonce upravuje ptačí zobáky, například když se změní jejich životní podmínky a oni by si jinak už nemohli najít potravu. (Mikroevoluce)

Všudypřítomný : Je všude najednou. Bůh není omezen prostorem ani časem.

Bůh má **pravidla** a On vytvořil **zákony** . On je **soudce** . Je **spravedlivý** , **svatý** a plný **lásky** .

Pravidla a zákony: Bůh stvořil vesmír se všemi jeho přírodními zákony. A tak Bůh také definuje pravidla a zákony, podle kterých mají jeho stvoření žít.

Když Bůh říká, že hřích může být odčiněn pouze skrze obětní smrt Ježíše, musíte Ježíše požádat, aby váš hřích sňal. To je Boží pravidlo.

Proto je nutné, abyste přijali Ježíšovo odpuštění a svěžili mu svůj život. Pouze tak budete před Bohem spravedliví. Ježíš je brána k Bohu, kterou musíte projít . Pokud toto odmítnete, nemůžete se stát Božím dítětem. Pouze skrze odpuštění Ježíše Krista budete před Bohem spravedliví.

Neberte Boha na lehkou váhu jen proto, že ho nevidíte!

On je všemocný. Stvořil celý svět. Všechno se děje tak, jak si to přeje.

Soudce: Bůh říká, že každý člověk, který kdy žil na této zemi, bude jednoho dne souzen. Tento úřad soudce svěřil Ježíši.

2. Korintským 5:1:

„ Vždyť všichni se budeme zodpovídat Kristu, našemu soudci, a každý z nás dostane odplatu za své pozemské skutky, ať už dobré či zlé.“

Spravedlivě: Bůh soudí bez ohledu na člověka. Dobro a zlo pro něj nejsou relativní.

Svatost: Bůh je absolutně čistý, bez vad, bez hříchu. Jeho svatost je neslučitelná s nesvatostí. Všichni lidé jsou před Bohem nesvatí kvůli pádu.

Proto je nutné vykoupení.

Láska : Už jsem zmínil, že Bůh je čistá láska. Boží láska je tak velká, že když řeknete „Bůh“, můžete stejně tak říct „láska“.

Nekonečně miluje každého člověka. Miluje tě, i když jsi mu tisíckrát způsobil zármutek a zradil ho.

Toto je čistá láska : Bůh sám nám zajišťuje, že můžeme být před ním opět spravedliví skrze odpuštění hříchů. Tuto cestu pro vás připravil tím, že učinil své Syn, poslán na tento svět, aby tento Ježíš Kristus, božstvo, mohl zemřít obětí smrti na kříži.

Varování: Před Bohem nebudete ospravedlněni tím, že budete konat mnoho dobra; tím, že budete žít čestný život, darovat hodně peněz nebo se neustále modlit růženec!

Před Bohem nemůžete být spravedliví skrze skutky. Spravedlnost před Bohem je dar, který vám Bůh dává! Před Bohem budete spravedliví, když přijmete Jeho dar.

Co je Jeho darem?

Jeho darem je Ježíš Kristus. Boží dar přijímáte vírou v Jeho Syna, Ježíše Krista, a nárokováním si odpuštění hříchů, které vám Ježíš nabízí.

Když konáme dobré skutky, neděláme je proto, abychom si koupili spásu, ale proto, že milujeme Ježíše a chceme Mu něco vrátit. Konání dobra přináší radost!

Klíčový verš: „ **Neboť tak miloval svět, že dal svého jednorozenného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl život věčný.**“

Jan 3:16

5.3.2 Bůh je tvořivý a životodárný:

Bůh stvořil vesmír z ničeho. Přečtěte si Genesis 1.

Vědci nyní dospěli do tohoto bodu: mluví o Velkém třesku.

Vždycky odmítali Boha jako odpověď na otázku, jak byl vesmír stvořen . Ale teď se Bohu už nemohou vyhýbat. Koneckonců, kdo jiný, než Bůh, mohl Velký třesk spustit?

Bůh je neuvěřitelně kreativní , vtipný a má sklony k chytrému designu a technické propracovanosti. A také: Bůh je spořádaný.

Jděte do přírody a rozhlédněte se kolem! Je úžasné, co Bůh stvořil. Ta krása je prostě ohromující! Nedávno jsem ve výloze obchodu viděl plakát s lví hlavou. Krása, půvab a divokost tohoto zvířete ve mně rezonovaly ještě dlouho potom!

Všechno je propojené. Nic není zbytečné. Všechno je nezbytné. A všechno se recykluje. Ať mi někdo zkusí říct, že je to jen náhoda!

Bůh je láska: Člověk skutečně poznává, že Bůh musí být láska. Neboť kdo by mohl stvořit takovou harmonii a krásu, kdyby tento Stvořitel nebyl plný lásky? V přírodě můžeme velmi dobře rozpoznat podstatu Boha.

A tak je to i s námi : My lidé, stvořeni Bohem, máme schopnost tvořit. I my chceme, aby naše výtvořby byly krásné.

To je další znamení, že jsme stvořeni jako Bůh. Všechno, co Bůh stvořil, je dobré. Nic není zbytečné. Všechno se recykluje. Všechno do sebe zapadá jako stroj s miliony ozubených kol.

A muž:

Člověk je stvořen k obrazu Božímu, jak již bylo zmíněno; má intelekt, vůli, cit a zodpovědnost.

5.3.3 Bůh je osobní a schopný vztahů

Na rozdíl od abstraktního „světového ducha“, neosobní energie nebo jednoduše „přírody“ je křesťanský Bůh přístupný, naslouchající, mluvící, soucitný a vnímavý.

Bůh touží po vztahu s vámi!

Závěrečné poznámky : Bůh není jen „vyšší moc“, ale živý, osobní, svatý a milující Bůh. Bůh, který se nám zjevil skrze svého Syna, Ježíše Krista.

6 Kdo je Ježíš?

6.1 Ježíš, součást trojjediného Boha

Ježíš Kristus existoval v božské podobě před svým vtělením. Kristus je Syn Boží.

Skrze Krista bylo stvořeno vše: celá země se vším, co je na ní. Kristus je jako „výkonná osoba“ v rámci Trojice.

Apoštol Jan, sám Ježíšův učedník, to popsal takto:

„Na počátku bylo Slovo. To Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. Od počátku bylo u Boha. Všechno skrze něj bylo stvořeno, bez něj nic nepovstalo.“

Jan 1:1-3 (HFA)

Abych pochopil roli Ježíše, pomohl mi tento obraz:

Představte si, že Bůh Otec představuje slunce, zdroj tepla, světla a života.

Ježíš Kristus představuje viditelné světlo slunce, světlo, které k nám na Zemi dopadá.

Stejně jako se nikdo nemůže dívat přímo na slunce, aniž by byl oslepen, nemůžeme snášet Boha v celé jeho slávě. Ale skrze světlo (Ježíše) se slunce stává viditelným, rozpoznatelným a životodárným.

6.2 Ježíši, který odpouští naše hříchy

Biblický základ:

Starý zákon již na různých místech oznamuje příchod Mesiáše (spasitele poslaného Bohem), který přinese lidstvu spásu a odpuštění hříchů. Například Izajáš napsal asi 750 let před Kristem: Izajáš 53:4-6 (Lutherova Bible):

„On nesl naše bolesti a nesl naše bolesti, my jsme ho však považovali za Bohem raněného, jím bičeného a souženého.

On však byl proboden pro naše přestoupení, byl drcen pro naše nepravosti;

trest našeho pokoje byl na něm a jeho ranami jsme uzdraveni.“

Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se obrátil svou vlastní cestou a Hospodin na něj uvalil nepravost nás všech.

To vše se stalo s Ježíšem přesně tak, jak to podrobně popsal prorok Izajáš v 53. kapitole: Asi před 2000 lety se Bůh-Ježíš stal člověkem. Ježíš se narodil jako syn Marie v betlémské chlévě.

Jan to popsal takto: Jan 1:14 (HFA)

„Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho božskou slávu, slávu jeho jednorozeného Syna. V něm k nám přišla Boží milost a pravda.“

6.3 Kříž: Zástupná obětní smrt

Ježíš svou smrtí na kříži vzal na sebe hříchy světa. Všichni lidé, kteří věří v Ježíše Krista a přijímají jeho odpuštění, jsou Bohem prohlášeni za spravedlivé.

» Neboť jako hřích kraloval nad všemi lidmi a způsoboval jim smrt, tak nyní kraluje Boží milost a dává nám věčný život skrze Ježíše Krista, našeho Pána. (Římanům 5:21)

Nebo jinde: (1. Timoteovi 2:5-6)

„Je jeden Bůh a jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, ten, kdo působí pokoj, Ježíš Kristus.“ Dal svůj život jako výkupné, aby nás všechny osvobodil z moci zla.

Jádrem Božího plánu, jak můžeme být před Ním ospravedlněni, je kříž na Golgotě. Na kříži Ježíš, sám Bůh, zemřel zástupnou smrtí – to znamená, že na sebe vzal trest, který jsme si zasloužili my.

Izajáš 53:5 *„Byl proboden pro naše přestoupení, byl drcen pro naše nepravosti; trest našeho pokoje na něm spočíval a jeho ranami jsme uzdraveni.“*

Touto obětí Bůh Otec uvolnil cestu, aby lidé mohli být před Ním opět spravedliví.

6.4 Vzkříšení; Ježíš žije!

Třetího dne po jeho smrti Bůh vzkřísil Ježíše z mrtvých. Ježíš vstal z mrtvých. Ježíš žije! Jeho pokračující život slavíme o Velikonocích. Sám Ježíš svým učedníkům několikrát předem řekl, že bude zabit, ale že po třech dnech vstane z mrtvých. (Matouš 16:21/17, 22-23 a také Marek 8:31 nebo Lukáš 9:22)

Ježíšovo

vzkříšení je ústředním pilířem křesťanské víry. Bez vzkříšení by naše víra v Ježíše ztratila smysl. Kdyby Ježíš zůstal mrtvý, neměli bychom žádného prostředníka u Boha Otce. Neměli bychom nikoho, kdo by nám odpustil hříchy. Žádného živého Spasitele.

Kdyby Ježíš zůstal mrtvý, neměli bychom žádný důkaz, že i my budeme jednoho dne žít.

Jeho vzkříšení ukazuje, že Ježíš měl božskou podstatu.

Představte si toto:

Král vydá nový zákon, který zaručuje jeho poddaným svobodu. Pokud by král zapomněl dokument podepsat, pak by tento zákon nebyl platný.

A tak si představte Ježíše:

Představte si, že Ježíšův život a vše, čeho ve svém životě dosáhl, je textem zákona:

Kdyby Ježíš zůstal mrtvý, byl by stejný jako tento zákon, který nebyl nikdy podepsán. I ten nejlepší text zákona by byl k ničemu. Zákon by neměl žádnou platnost!

Ježíšovým vzkříšením Bůh dokument podepsal a zpečetil!

Ježíš vstal z mrtvých. Proto i my lidé vstaneme z mrtvých. Přečtěte si prosím 1. Korinským 15. kapitulu.

Ježíš se vrátil do slávy a zaujal své místo po pravici Boží. (Římanům 8:34) Protože Ježíš žije, můžeme s ním mít vztah.

6.5 Ježíš jako prostředník mezi Bohem a člověkem:

V Ježíši se Bůh sám stal člověkem. Tímto způsobem překlenuje propast mezi svatým Bohem a hříšným lidstvem. Ježíš zná obojí: božský aspekt i lidskou zkušenost. Proto Bůh ustanovil Ježíše prostředníkem mezi sebou a lidstvem.

Velekněz: V listu Židům je Ježíš popisován jako velekněz, který nás zastupuje před Bohem. Proto se my křesťané modlíme „Ve jménu Ježíšově“. Ježíš je naším pojítkem s Bohem.

To je důležité; Ježíš je úhelným bodem věřícího křesťana. Je naším Pánem. Je naším Vykupitelem. Je naším přítelem, naším průvodcem a naším utěшитelem.

6.6 Aplikace: Milost skrze víru

Spasení není automaticky uděleno každému. Musíte věřit, že Ježíš zemřel za vaše hříchy, a žádat o jeho odpuštění. Kdokoli přijme Ježíše Krista jako Pána a Spasitele, získá odpuštění, je učiněn spravedlivým před Bohem a stává se Božím dítětem.

Biblická pasáž „*Jestliže vyznáváme své hříchy, on je věrný a spravedlivý, odpustí nám hříchy a očistí nás od veškeré nepravosti.*“ (1. Janův 1:9)

„*Neboť milostí jste spaseni skrze víru, a to není z vás, je to dar Boží.*“ (Efezským 2:8)

6.7 Ježíšova prohlášení o sobě:

„*Já jsem dveře. Kdokoli vejde skrze mne, bude spasen.*“ (Jan 10:9)

„*Já jsem cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci, leda skrze mne.*“ (Jan 14:6)

„*Já jsem vzkříšení a život. Kdo ve mne věří, bude žít, i kdyby zemřel.*“ (Jan 11:25)

7. Kdo je Duch svatý?

Duch svatý je třetí osobou, vedle Boha Otce a Boha Syna (Ježíše Krista). Duch svatý je samostatnou osobou božské podstaty. Je věčný, všudypřítomný a vševědoucí.

svatý je bytost jako Bůh Otec a Ježíš. Je neviditelným pomocníkem, učitelem a hlasem Boha, který k nám promlouvá.

7.1 Biblické základy:

Duch svatý byl přítomen od samého počátku.

Biblická pasáž : „*Země byla pustá a prázdná... a Duch Boží se vznášel nad vodami.*“

(Genesis 1:2)

7.2 Duch svatý ve Starém zákoně:

Ve Starém zákoně Duch svatý nehraje významnou roli. Zmocňuje kněze, soudce, krále a proroky k provádění nadpřirozených skutků a získávání vhladů (např. král David, Mojžíš, Izajáš, Samson, Eliáš, Elizeus).

7.3 Duch svatý v Novém zákoně

Marie otěhotní skrze Ducha svatého (Lukáš 1:35).

Ježíšův křest : Duch sestupuje na Ježíše „jako holubice“ (Matouš 3:16).

Ježíš oznamuje svým učedníkům, že brzy s nimi už nebude a že na jeho místo přijde Duch svatý. Duch svatý bude jejich pomocníkem a učitelem. Přečtěte si prosím Jana 14:16-17.

Letnice: (Skutky 2) Duch svatý je vylit na Ježíšovy učedníky v Jeruzalémě.

7.4 Duch svatý v nás věřících

Duch svatý hraje ústřední a hlubokou roli v životě věřícího křesťana. Bez Ducha svatého je nemožné stát se a být pravým následovníkem Ježíše.

Při obrácení vám Bůh dává Ducha svatého. On přichází a vstupuje do vašeho života, i když to v danou chvíli necítíte.

Boží pečeť: Bible říká, že Duch svatý je Boží pečetí. (Efezským 4:30)

Skutečnost, že vám Bůh dává Ducha svatého, je důkazem, že vás Bůh považuje za své dítě a že nyní máte věčný život. *Nyní jste s Bohem „zapečetěni“.

„ Když jste slyšeli slovo pravdy, evangelium o vaší spáse, a uvěřili, byli jste jím také zapečetěni zaslíbeným Duchem svatým, který je závdavek na naše dědictví a zárukou úplného vykoupení jeho majetku .“ Efezským 1:13-14 (Viz také 2. Korintským 1:22 a Efezským 4:30)

7.5 Co v nás dělá Duch svatý?

7.5.1 Vnitřní obnova a znovuzrození:

Duch svatý sehrál hlavní roli v tom, že jste uvěřili v Boha a že jste nyní připraveni znovu uspořádat svůj život a kráčet s Ježíšem.

Duch svatý k tobě promluvil skrze tvé svědomí a způsobil, že jsi zahájil/a tento nový začátek. On ve vás vytváří, posiluje a rozšiřuje víru. Pravá víra je nemožná bez působení Ducha svatého.

7.5.2 Jistota víry a identity:

Římanům 8:16 : „*Sám Duch dosvědčuje, že jsme Božími dětmi.*“

Je to Duch svatý, který vám dává ujištění, že jste nyní Božím dítětem a že skrze vaše obrácení jste získali občanství v Boží slávě. Duch svatý tak posiluje vaši identitu v Kristu a rozptyluje jakékoli pochybnosti, které byste mohli mít o své spáse.

Dobré vědět: Satan se vás bude neustále snažit přesvědčit, že nikdy nejste Božím dítětem. Také se vám bude snažit zabránit v modlitbě a rozhovoru s Ježíšem!

7.5.3 Management a vedení v každodenním životě:

Římanům 8:14: „*Všichni, kdo se dávají vést Duchem Božím, jsou Božími dětmi.*“

Duch svatý působí jako průvodce. Je hlasem Božím ve vašem životě. Bůh k vám promlouvá skrze Ducha svatého.

Tento druh řeči se může projevovat mnoha různými způsoby. Duch svatý k vám obvykle promlouvá skrze jemný hlas vašeho svědomí. Pro mě jsou to většinou impulzy a záblesky vhledu z čistého nebe. Někdy jsou to dojmy, někdy nápady nebo vize, které se mi prostě objeví v mysli.

Je to také Duch svatý, kdo vám odemkne porozumění Bibli a dá vám mnoho vhledů.

Denní pomoc: Duch svatý je vaší praktickou každodenní pomocí. Je to jemný hlas, který vám vždy říká, co je potřeba a co je třeba udělat.

Duch svatý vám tedy prakticky pomáhá činit rozhodnutí ve vašem životě v souladu s Boží vůlí.

Úžasné ulevující: Duch svatý nás vede a řídí našimi životy tím, že k nám promlouvá, a tak nás vede a řídí. To je úžasné ulevující. On je mapa, ukazatel a kompas v jednom.

Jakou radu pro mě máte?

Můžete se ho kdykoli zeptat: „Duchu svatý: Co mám teď dělat? Co mi radíš? Prosím, pomoz mi!“

Takovýto způsob života funguje pouze tehdy, když jste skutečně naplněni Duchem svatým a On ve vás zesílil. Nakonec nezáleží na tom, zda se obrácíte k Ježíši, nebo k Duchu svatému. Vaše modlitby budou vyslyšeny.

VAROVÁNÍ! Pokud hříchem zarmucujete Ducha svatého, což ve svém životě stále můžete dovolit, pak se od vás stáhne a už vám nebude v každodenním životě pomáhat.

Naopak : Satan se snaží využít takto vytvořeného vakua, aby znovu získal oporu ve vaší duši a vtáhl vás zpět do své sféry vlivu.

Chceš začít svůj život znovu a odteď dát Bohu první místo ve svém životě ? Pak začněte hned teď tím, že odhodíte přes palubu vše, co ve vašem životě brání vašemu novému životu s Bohem.

Neboj se: Duch svatý ti ukáže, čeho se máš vzdát.

Zůstaňte ve spojení: Vždy zůstaňte v přítomnosti Ježíše a Ducha svatého. Toto je váš nový každodenní život. Snažte se vždy pamatovat na své dva pomocníky a být ve spojení s Ježíšem. Vždy zůstaňte ve spojení ve víře!

Zde je obrázek, který to ilustruje:

Učedníci se v noci plavili po Galilejském moři. Za úsvitu náhle spatřili postavu kráčející po vodě.

Vyděsili se a mysleli si, že je to duch. Ale jak se postava blížila, viděli, že je to Ježíš. Petr se rozplýval a zavolal na Ježíše, aby k němu přišel! Ježíš zavolal: „Ano, pojď!“ Petr vystoupil z lodi a skutečně mohl chodit po vodě!

Ale když odvrátil zrak od Ježíše a polekal se větru, začal se potápět! „Pane, zachraň mě!“ zvolal Petr. Ježíš natáhl ruku a pevně ho držel, aby se už nemohl potopit.

Toto by nám mělo být příkladem: VŽDY SE SOUSTŘEĐTE NA JEŽÍŠE. Nerušeně! Pak se nám nic nemůže stát.

Nový pohled na život : Život z víry je způsob života. Není to jen nový koníček. Není to tak, že byste mohli říct: „Teď mám zase chuť žít křesťanský život; otevři zásuvku a vytáhni Ježíše.“

Víra není hudební nástroj , na který se někdy dá hrát a někdy ne. Každý den se naplno odevzdejte Ježíši! Vždy ved'te svatý, Bohu líbivý život . Velké uši: Mějte velké uši! Zvykněte si naslouchat hlasu Ducha svatého.

Proste denně Ducha svatého, aby ve vás rostl. Proste Ho, aby vám dal schopnost Ho slyšet.

7.5.4 Posvěcení a proměna charakteru:

Galatským 5:22-23: „*Ovocem Ducha je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání.*“

Pokud žijete tak, jak jsem vám již dříve ukázal, Duch svatý promění váš charakter. Způsobí ve vás duchovní zralost a způsobí, že ve vás rostou plody Ducha, jak je popsáno výše v Pavlově listu Galaťanům.

Formuje a posiluje ve vás dobré charakterové vlastnosti, které pocházejí od Boha a tvoří božství.

7.5.5 Síla pro službu! (Velké tajemství!)

Skutky 1: 8 „*Přijmete moc Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky.*“

Duch svatý vám dává sílu vydávat účinné svědectví a sloužit. Dává vám odvahu a vytrvalost a uděluje vám duchovní autoritu. Dělá to tak, že nám pomáhá důvěřovat v Boha a Jeho Slovo, a ne v sebe nebo v druhé lidi.

Dává ti energii pro tvou službu. Naplní vaše srdce láskou a radostí. Přečtěte si Římanům 14:17 a 15:13 a také 1. Tesalonickým 1:6!

Už jsi na to přišel/a?

...Čím více se rozhodnete následovat Ježíše, tím větší v vás bude Duch svatý.

ON JE TEN , KDO ti dává sílu odolat pokušení.

ON JE ten, kdo posiluje tvou víru, abys o své víře mohl s odvahou a přesvědčením mluvit s ostatními.

ON JE TEN , KDO vám do srdce vkládá lásku k vašim bližním.

Proto nejdůležitější tip:

Vždy zůstaňte s Ježíšem a Duchem svatým! Váš domov není více svět s jeho touhami a pokušeními. Tvůj pravý domov je u Boha, neboť tvá duše pochází od Boha. Pokud se odvrátíte od Boha, satan vás velmi rychle znovu přemůže. Bez podpory Ducha svatého totiž nemůžete odolat světským pokušením.

Jak jsem již zmínil: Nedělejte věci napůl s Bohem!

Nestaňte se nedělním křesťanem. Nebudte vlažní ve svém učenictví.

Zjevení 3:15-16 >> Varování:

„Vím, co děláš, a vím, že ti není ani horko, ani zima. Kéž bys byl jedno nebo druhé!“ Ale ty jsi vlažný, nejsi ani horký, ani studený. Proto tě vyplivnu ze svých úst .

7.5.6 Duchovní dary

Přečtěte si 1. Korintským 12 : Duch svatý dává určitým lidem duchovní dary. Například dar poznání nebo moudrosti. Nebo dar schopnosti uzdravovat druhé modlitbou a vkládáním rukou. Bůh dává jiným věřícím dar proroctví neboli mluvení v jazycích. Tyto duchovní dary jsou určeny k blahu druhých a mají být používány výhradně v rámci společenství věřících.

Shrnutí:

Duch svatý není jen abstraktní „síla“, ale božská osoba.

Je utěшитelem, učitelem, obhájcem, zdrojem svatosti a síly. Žije v tobě jako ve věřícím. Proměňuje tvé nejhlubší nitro (tvoje myšlení) a pracuje zevnitř ven.

Úzké spojení ; váš život v Duchu je životem v úzkém spojení s Bohem, charakterizovaným důvěrou a proměnou. Čím více se Mu odevzdáte, tím více vás naplňuje. Tím více cítíte Jeho vedení a slyšíte Jeho hlas.

8. Kdo je Satan?

8.1 Slovník pojmů

Slovo „**satan**“ pochází z hebrejštiny a doslova znamená „*protivník*“, „*odpůrce*“ nebo „*žalobce*“.

Pojmy „*dábel*“ (*diabolos* = *pomlouvач*) a „**satan**“ jsou dva různé pojmy, které označují tutéž osobu.

Satan (d'ábel) je **zosobněným ztělesněním zla** , a proto nepřítelem Boha. Bůh je totiž láska a ztělesněním dobra.

8.2 Lucifer, padlý anděl

Říká se, že Satan byl nejvyšším Božím andělem. Jmenoval se Lucifer (nositel světla).

8.2.1 Luciferova vzpoura

Lucifer byl považován za nejmocnějšího, nejkrásnějšího a nejinteligentnějšího ze všech andělů. Lucifer byl však arogantní a chtěl se postavit nad Boha. Odmítal sloužit trojjedinému Bohu. Jeho pýcha a odmítnutí podřídit se Bohu vedly ke vzpouře. Proměnil se v Satana – protivníka.

8.2.2 Luciferovy důvody pro vzpouru

Důvody povstání byly:

Pýcha, moc, neochota podřídit se – být jako Bůh, touha po svobodě, schopnost vládnout sám sobě...

Kosmická bitva : Lucifer přesvědčil některé anděly, aby se k němu připojili. Vyzval k nebeské vzpouře proti Božímu řádu. Vzpoura přerostla v kosmickou bitvu: Přečtěte si Zjevení 12:7-12

Poznámka : Myšlenka, že Lucifer byl mocný anděl, který se vzbouřil proti Bohu, není přímo založena na jediném biblickém textu, ale je výsledkem pozdějšího sestavení různých výroků z biblických spisů.

8.3 Ďábel, kníže tohoto světa

Ďábel je v Janovi 22:31 popsán jako „ **kníže tohoto světa** “. Ano, Satan je aktivní všude na tomto světě. To ale neznamená, že má nad světem úplnou kontrolu; Bůh je stále svrchovaný.

Satan zaslepuje nevěřící , aby neviděli, nebo spíše odmítali vidět, jasné světlo evangelia. Satanova lstivost zahrnuje také šíření falešných myšlenek a filozofií ve světě – filozofií, které zaslepují nevěřící vůči pravdě evangelia.

Odmítají víru v Krista, protože věří, že jejich filozofie je pravda.

Křesťanství je jediné náboženství na světě, kde si člověk nemůže zasloužit Boží přízeň skutky, ale kde je spása darem. Darem od Boha, který si člověk může nárokovat sám. Viz Efezským 2:8-10

8.4 Satan, který nás chce svést:

8.4.1 Proč nás chce Satan svést?

Zde je několik možných interpretací:

A:) Z nenávisti k Bohu : Satan nemůže útočit na Boha přímo – proto se zaměřuje na to, co Bůh miluje: lidstvo.

„Jestliže nemohu zničit Boha, tak alespoň zničím jeho nejmilejší stvoření, lidstvo.“ Satan tak svádí, aby sabotoval Boží dílo tím, že vede lidi k hříchu a sebezničení.

B:) Z klamu: Satan ví, že prohrál s Bohem a jednoho dne skončí v zatracení, které Bůh pro Satana výslovně stvořil. A teď chce s sebou do propasti strhnout co nejvíce lidských duší.

8.2 Jak se Satan snaží svádět?

A) Dábel není brutální ničitel, ale rafinovaný manipulátor, stejně jako to udělal s Evou v zahradě Eden, převlečenou za hada.

B) Zpochybňuje, co je dobro, relativizuje pravdu a překrucuje Boží slovo.

C) Přesvědčuje vás, že sebeurčení je lepší než podřízení se božské bytosti.

D) Přesvědčuje vás, že neposlušnost je osvobození.

E) Přesvědčuje vás, že Boha nepotřebujete.

F:) Přesvědčí tě, že dábel a peklo jsou jen pohádky. Že vůbec neexistují.

G:) Satan se snaží všechno překroutit.

H:) Brání ti v následování Krista tím, že ti říká: „O něco přicházíš – Bůh ti všechno zakazuje! Bůh je jen kazitel zábavy!“

Já:) Satan ti slibuje peníze, moc, prestiž, uspokojení tužeb...

J:) Satan se snaží, aby dobré věci vypadaly směšně nebo nudně.

Hřích je jako mor. Jakmile se usadí, chce se šířit jako oheň. To je duchovní princip.

8.3 Váš duchovní boj

Ujasněte si to! Jako následovník Krista jste neustále zapojeni do duchovního boje proti zlu, které se vás snaží pokoušet !

Důležité vědět: DUCHOVNÍ VÁLKA JE REALITA!

„Oblečte si celou Boží zbroj, abyste mohli obstát proti ďábovým úkladům.

Náš boj totiž není proti krvi a tělu, ale proti vládcům, proti mocnostem, proti mocnostem tohoto temného světa a proti duchovním silám zla.“ Efezským 6:11-12

Proto buďte vždy připraveni na to, že Satan proti vám spustí další útok. Jeho útoky mohou mít mnoho podob: zdravotní problémy, manželské problémy, problémy v práci...

5.3.1 Jak se můžete postavit Satanovi?

Satanské vlivy jsou nenápadné, zřídka okázalé. Většinou zahrnují zasévání sváru, závisti a klamu.

Pokora je nejsilnějším protijedem proti ďáblu! „**Bůh se pyšným staví proti, ale pokorným dává milost.**“ Jakub 4:6

Jste-li pokorní, pak vás Bůh podepře. Pokora chrání před pokušením, protože dává vnitřní spokojenost a moudrost.

První ochrana: Bdělost; Rozpoznejte mechanismy, za nimiž se může skrývat Satan!

Druhá ochrana: Žijte svatý život! Oted' by se váš život měl soustředit na Boha! Žijte život bez stínů.

Žijte život, kde satan nenajde žádnou skulinu, které by se mohl chytit.

Čím více se zaměříte na Ježíše a Ducha svatého, tím lépe budete úspěšní.

Duch svatý ti pomáhá, aby Satan ve tobě nemohl najít žádný útočný bod.

Třetí ochrana: Modlitba. Ráno, než začnete svůj pracovní den, zaměřte svou pozornost na Ježíše.

Mluvte s ním! Modlete se k němu! **Řekněte mu všechno, co se vás dotýká nebo vám způsobuje zármutek a starosti** . Proste ho, aby s vámi byl po celý den.

Večer: Jděte spát až poté, co jste den znovu dali do svých rukou.

Čtvrtá ochrana: Číst Pravidelně v Bibli. Zejména v Novém zákoně. Zejména ve čtyřech evangeliích a různých listech církvím.

Princip : Každý den A Kapitola 1. Čtení Božího slova posiluje přítomnost Ducha svatého ve vás a posiluje vaši odolnost vůči zlu.

Pátá ochrana: Bud'te si vědomi toho, co konzumujete. Zbavte se všech závislostí, které vás zotročovaly.

Zakažte si konzumaci jakéhokoli pornografického materiálu. Věnujte také pozornost filmům, které sledujete, a hudbě, kterou posloucháte. I výběr kolegů vás může ovlivnit.

Šestá ochrana: Zpochybňujte myšlenky, které rozhodně nemohou pocházet od Boha a které ve vás chtějí sílit. Myšlenky, které by vás mohly obviňovat, odrazovat nebo matout?
Promluvte si o svých myšlenkách s Ježíšem v modlitbě a/nebo si o nich promluvte s přítelem, který je také věřící.

Sedmá ochrana: Najděte si náboženskou komunitu, kde cítíte spojení, a začleňte se do této komunity. Společenství s ostatními věřícími je prospěšné. Společně jste silnější proti šípům protivníka. Společně se navzájem posilujete ve víře.
Uhlí může žhnout, pouze když je opakovaně přiváděno k ohni.

Osmá ochrana: Vždy se dívejte na Ježíše. Neodvracejte svůj pohled. (Vzpomeňte si na Petra, jak kráčí po vodě.)

Devátá ochrana: Držte Satana od sebe dál! Jak to udělat, popíšu v další kapitole. Viz 9.3.4.

5.4 Závěrem:

Satan potřebuje otevřené dveře: nenávisti, hořkosti, neodpuštění, hněvu, sváru. Chtíče, chamtivosti, závisti, pýchy, sebevychvalování...

Žijte svatý život! Mějte dveře zavřené! *Nedejte ďáblu prostor* . (Efezským 4:27)

Cvič se v pokoře! Obleč si roucho pokory! Ať je pokora tvou novou ozdobou. Pros Ducha svatého, aby ti pomohl proměnit tvou pýchu v pokoru.

9. Být oddělen od Boha

9.1 Jak to všechno začalo

Pojďme se společně vrátit do Rájské zahrady, navštívit Adama a Evu a podívat se, co se tam stalo:

Bůh stvořil Adama a Evu , aby s nimi měli společenství.

Přivedl je do zahrady Eden, kterou pro ně stvořil.

Bůh jim dal úkol zahradu obdělávat a starat se o ni a také jim řekl, co nesmí a co nesmí dělat.

V Genesis, kapitole 2, čteme, že přišel do zahrady Eden večer a navštívil svůj lid. Představuji si, že to dělal pravidelně.

Bůh stvořil svůj lid, aby s nimi měl společenství a radoval se z nich.

Ale tehdy ještě ti dva nebyli takovými, jakým je lidstvo dnes. Adam a Eva byli nazí. V Bibli čteme:

„Nebáli se.“ Chybělo jim poznání studu.

Adam a Eva byli jako malé děti. Ještě neznali pojmy dobra a zla. Zlo se v jejich okolí ani neobjevilo.

Existovalo jen dobro, totiž Bůh.

Proto ani jeden z nich ještě nebyl schopen rozlišovat mezi dobrem a zlem. Poznání dobra a zla k nim přišlo až s pádem člověka, respektive později.

Genesis 3:1-5: Přečtěte si, co nám k tomuto tématu zanechal Mojžíš v Bibli:

„Had byl lstivější než všechna ostatní zvířata, která Hospodin Bůh stvořil.“

„Opravdu Bůh řekl, že nesmíte jíst ovoce z žádného stromu?“ zeptala se ženy. „Samozřejmě, že můžeme,“ odpověděla žena, „kromě stromu uprostřed zahrady. Bůh řekl: „Nesmíte jíst jeho ovoce ani se ho dotknout, jinak zemřete!““

*„Nesmysl! Nezemřete,“ namítl had. „Ale Bůh ví, že když z něj pojíte, otevrou se vám oči – **budete jako Bůh a budete znát dobro a zlo.**“*

Staňte se jako Bůh!

Zlo se kdysi objevilo v Rájské zahradě. Konkrétně v podobě hada, v němž Satan navštívil Adama a Evu.

Stejně jako dnes je Satan lákal tím, že v nich probudil touhu. Touhu po více, lepším, větším...

Navíc je pokoušel překrucováním pravdy a zaséváním pochybností. (...mohl Bůh opravdu říct...) a:

„Budete jako Bůh!“

A tak ti dva snědli zakázané ovoce, i když věděli, že poruší Boží zákon. Pokušení stát se jako Bůh bylo prostě příliš velké.

Bůh jim dokonce řekl, že zemřou, pokud snědí ovoce. Ale i zde hadovi důvěřovali. V tomto smyslu bylo to, co had (Satan) řekl, správné. Nezemřou (alespoň ne fyzickou smrtí).

To, co Bůh myslel slovy „Jinak zemřete“, se vztahovalo na duchovní smrt. Duchovní smrt je synonymem pro *„oddělení od Boha“*. Neposlušnost vedla k odcizení od Boha. Do světa vstoupila hanba, vina, utrpení a smrt.

V důsledku „oddělení od Boha“ museli Adam a Eva opustit ráj a od té doby si vydělávat na jídlo tvrdou prací, potem a strádáním.

Toto „odloučení od Boha“ se týká i nás, potomků Adama a Evy. Skrze Adamovu neposlušnost jsme v jistém smyslu „dědičně predisponováni“. Tato dědičná predispozice se nazývá „**prvotní hřích**“.

Adamova vina se automaticky přenáší na jeho potomky.

Adam nebyl jen shledán vinným z hříchu, ale jeho trest (odloučení od Boha) byl přenesen i na nás, jeho potomky.

Prvotní hřích je tedy důsledkem toho, že i my jsme od Boha odděleni již od lůna.

Křest: Proto křesťanská církev ve svých různých denominacích nechává své děti křtít co nejdříve. Podle křesťanské doktríny je oddělení od Boha překonáno pouze křtem.

Náchylnost ke zlu: Prvotní hřích jde tak daleko, že jsme od přírody náchylní ke zlu. Na tom je něco pravdy! Dokonce i apoštol Pavel naříká: (Římanům 7:18-20) „*Nedělám dobro, které chci, ale zlo, které nechci.*“

Proto je tvrzení, že lidstvo má hříšnou přirozenost, správné.

Zodpovědnost za hřích jiného? Jak nás Bůh může volat k odpovědnosti za hříchy, které jsme nespáchali?

V našich životech přichází okamžik, kdy si uvědomíme svou vlastní hříšnost. V tomto okamžiku bychom se měli vzpírat své hříšné přirozenosti a činit pokání.

Místo toho však svou hříšnou přirozenost potvrzujeme tím, že hřešíme jako Adam (a dokonce si to částečně užíváme). Potvrzováním svého hříchu vyjadřujeme souhlas s tím, co Adam udělal v zahradě Eden. Jsme tedy stejně vinni tímto hříchem, aniž bychom se ho sami dopustili.

Zpět k Adamovi a Evě:

Sotva snědli ovoce, náhle si uvědomili, že jsou nazí.

Jejich dětská naivita byla pryč. Najednou dokázali rozlišovat mezi dobrem a zlem.

Poznání dobra a zla pozvedlo Adama a Evu na vyšší úroveň. Satan nic moc nesliboval!

Je důležité vědět: Než Adam a Eva pojedli ovoce poznání, nemohli být shledáni vinnými. Ale teď ano!

Je to jako se zákonem: kdyby neexistovaly žádné rychlostní limity, mohli byste jet, jak rychle chcete.

Žádný soudce by vás nemohl obvinít z překročení rychlosti.

Soudce vás může odsoudit pouze na základě zákona, pravidla. A stejné je to s rozlišením mezi dobrem a zlem.

Chápání dobra a zla je jako zákon vepsaný v naší duši. Když lžeme nebo krademe, automaticky víme, že jsme tento zákon porušili.

Napsáno v našich srdcích: Přečtěte si Římanům 2:14! Pavel tam doslovně říká: *Jeho zákon je napsán v srdci každého člověka.*

Závěr: Pokud porušujeme Boží zákon, stáváme se vinnými.

Projetí na červenou: Je to jako projet na červenou. Existuje zákon, který říká, že je to zakázané. Takže soudce má právo vás zažalovat a udělit vám za to pokutu.

Minout cíl : Porušení Božího zákona se nazývá „hřích“. Doslovný překlad: „minout cíl“. Hřešením si přivodujete vinu. S hříchem na zádech už nemůžete být svatí.

Ale abyste mohli stát před Bohem, musíte být „svatí“, tedy „spravedliví“. **Žádná lidská bytost nemůže žít podle Božích měřítek.** Je to tak, jak Pavel napsal Římanům:

Římanům 3:10-12: *„Písmo svaté praví totéž: ,Nikdo není bez hříchu, ani jeden není bez chápání a hledání Boha.““*

Všichni se od něj odvrátili a proto se stali pro Boha neužitečnými. Není vskutku nikdo, kdo by činil dobro, ani jeden.

9.3 Proč neustále hřešíme?

9.3.1 Naše hříšná přirozenost:

Prvotní hřích, jak je vysvětleno výše, oslabuje naši morální podstatu. Důsledkem je sklon k hříchu – neustálý vnitřní pud k sobectví, k seberealizaci bez ohledu na Boha nebo druhé.

Skrze hřích jste od Boha odděleni. Je to, jako by mezi vámi a Bohem byla propast.

Je to naše chyba. Můžete vidět Boha na druhé straně, ale nemůžete překročit. Boha jistě můžeme rozpoznat a vidět, ale to nám k ničemu nepomáhá.

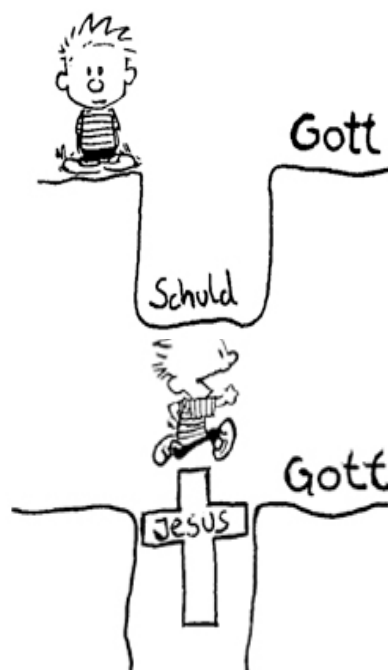
Protože jsme odděleni od Boha, nemůžeme být jeho dětmi.

Pouze skrze Ježíše Krista, který postavil most k Bohu, vám může být odpuštěn hřích, aby vás Bůh mohl znovu přijmout .

Církevní otec Augustin to formuloval takto:

"Už nejsme schopni nehřešit."

Lidé rozpoznají to dobré, ale často si vyberou to horší, protože se jim to zdá příjemnější, pohodlnější nebo lákavější.

9.3.2 Neviditelný rozměr

Neviditelný rozměr, jehož spatření nám je odepřeno, je strukturován pozoruhodně jednoduchým způsobem:

duchovní svět se skládá pouze ze dvou táborů: dobra a zla .

Od Boha i ďábla.

Místem posledního odpočinku duší bude: Buď je to nebe, nebo peklo.

Každá lidská duše patří do nějakého tábora. Ať se mi to líbí nebo ne! Lidé si to ani neuvědomují!

Ale stále platí: pokud nejste dítětem Božím, pak jste automaticky dítětem ďábla.

Pokud jsi vinen před Bohem, a jsi vinen tak dlouho, dokud ti není odpuštěno, patříš do ďáblova tábora.

Jsi jeho otrokem. Satan chce, abys hřešil! Hřích zotročuje. Čím více hřešíš, tím více se stáváš otrokem hříchu!

Je to Satan, kdo vám říká následující:

- Zasloužím si to!
- Na to mám právo!
- Jednou nestačí.
- Vezmu si, co mi právem patří!
- Chci moc!
- To mi nikdo namluvit nedovolím!
- Může si za to jen sám!
- Chci se stát bohatým!

Egoismus : Výše uvedená módní slova představují egoistické způsoby myšlení.

Ego usiluje o ospravedlnění, moc a uznání. Ti, kdo žijí v egu, nejsou schopni opravdové lásky, a proto jsou náchylní k hříchu.

Malý ďábel: Takové postoje nám našeptá do ucha malý rudý ďábel. Pokud se necháme jeho šepotem ovlivnit, jsme odsouzeni k záhubě.

Přečtěte si Petrův list! 1. Petrův 5,8

„Bud'te střízliví, bděte! Váš protivník, ďábel, obchází jako řvoucí lev a hledá, koho by pohltil.“

9.3.3. Nově konvertovaní křesťané jsou obzvláště ohroženi!

Představte si, že jste se nedávno rozhodli následovat Ježíše a tak jste začali svůj život znovu:

Jasně! Dábel tě chce zpátky ! Odted' už nepatříš do nepřátelského tábora, kde žije většina lidí. Ne! Ted' jsi změnil stranu.

Jaká ostuda pro ďábla! Ztratil tvou duši pro Boha! Jeho pýcha to samozřejmě nenechá stát! Proto ďábel bojuje o to usilovněji, s pílí a lstivostí, aby tě Bohu ukradl zpět!

Dobré vědět: Jako lidská duše, která začala nový život s Bohem, jsi obzvláště vystavena riziku, že tě Satan vytlačí z Boží sféry vlivu!

9.3.4 Pošlete Satana pryč od sebe!

Pokud si jako nový konvertita všimnete, že vás Satan obtěžuje – například, že se vám nikdy nepodaří přečíst Bibli (zejména Nový zákon), nebo že se vaše závislost stává ohromující a vy se jí prostě nemůžete zbavit – pak odeženeťte ďábla!

Jako dítě Boží máte autoritu. S Ježíšem po svém boku máte autoritu dokonce i nad zlem! Satan totiž nikdy není tak mocný jako Bůh.

V takovém případě: Jdi do svého pokoje, vezmi si do ruky Bibli nebo kříž a modli se nahlas s autoritou:

Ve jménu Ježíše Krista! Satane: Jdi ode mě! Satane: Nemáš právo na mou duši! VYPAĎ ODSUD!!

A říkám ti: Dábel mizí. **Jako věřící máš moc dokonce i nad Satanem!**

10. Proč hřešit?

Předmluva ke kapitole:

V předchozí kapitole jsem hovořil o prvotním hříchu a o tom, proč hřešíme znovu a znovu. Abychom pochopili, proč hřích musí být pro Boha tou nejhorší věcí, pomáhá nám uvědomit si, jak svatý Bůh je:

10.1 Ježíš jako prostředník

Boží všemohoucnost, jeho láska a jeho světlo jsou čistou svatostí. On sám o sobě říká, že se mu kvůli jeho svatosti nesmí dívat do tváře.

V Exodu 33:20 se píše:

„Neboť nikdo, kdo mě uvidí, nebude žít.“ My lidé jsme si naložili břemeno hříchu. Naše vina by nám způsobila okamžitou smrt.

Ježíš jako prostředník : Oddělení mezi lidmi a Bohem je absolutní.

Ukazuje to, jak zoufale potřebujeme prostředníka. Prostředníka mezi námi a svatým Bohem Otce. Někoho, kdo dokáže překlenout tuto propast. Tím prostředníkem je Ježíš Kristus. Skrze Ježíše máme opět přístup k Bohu. On je dveřmi k Bohu.

10.2 Co pro Boha znamená hřích?

Bůh v Bibli mluví o hříchu velmi jasně: je to jedno z ústředních témat Bible.

Hřích je jakýkoli čin nebo slovo, které **je v rozporu s Boží vůlí**.

Slovo „hřích“ znamená „**minout cíl**“.

Biblický verš : „*Každý, kdo hřeší, přestupuje i zákon, neboť hřích je bezprávi.*“

(1. Janův 3:4).

Hřích tedy není jen morální provinění, ale narušení vztahu s Bohem.

10.3 Důsledky hříchu

Důsledkem je smrt. Kdo hřeší, musí zemřít (v duchovním smyslu). Jak již bylo vysvětleno, hřích je pro Boha tak hrozný, že se rovná rozsudku smrti. Před Bohem jsme duchovně mrtví. Bible říká: „*Neboť odplatou hříchu je smrt.*“ Římanům 6:23

10.4 Boží postoj k hříchu

Bůh je svatý a spravedlivý, proto nemůže hřích ani ignorovat, ani ho tolerovat.

Je důležité vědět: Hřích lze odčinit pouze krví. Aby se hřích odstranil, musí být prolita krev.

Přečtěte si k tomu Leviticus 17:11: Tam Bůh říká, že krev symbolizuje život. Pokud někdo hřeší, pak tento hřích lze smýt pouze krví, tedy životem.

V dávných dobách museli Izraelité na Boží příkaz jednou ročně obětovat beránka samce, bezvadného beránka bez vady.

Krev beránka musela být prolita místo smrti osoby, která zhřešila. Bůh však Mojžíšovi již oznámil, že

jednoho dne přijde zvláštní prorok, který bude Bohu obzvláště blízký. Přečtěte si Deuteronomium 18:15-18.

Bůh také

proroku Izajášovi oznámil, že jednoho dne pošle spasitele. Určitě si přečtěte 53. kapitolu Izajáše.

Obsahuje všechny podrobnosti o Ježíši. A to 750 let předem!

Boží konečnou odpověď na problém hříchu není trest, ale spása. **Spasení skrze Ježíše Krista:**

Biblický verš: Jan 3:16 „ Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl život věčný.“

10.5 Boží spása

Bůh dal spásu!

Člověk si musí uvědomit toto: Bůh On sám zajistil, abychom mohli být před Ním spravedliví a osvobozeni od hříchu. Bůh sám připravil cestu k naší spáse!

Ve své nekonečné lásce poslal Bůh svého Syna, sám sebe Boha, na zem s posláním dát svůj život jako neposkvrněnou oběť za všechny hříchy všech lidí na celém světě; takříkajíc jako obětního beránka. Byl jediným člověkem na zemi, který nikdy nehřešil. Mohl to udělat, protože je Bůh. Ježíš byl ukřižován. Tato smrt byla obětní smrtí za hřích světa.

Evangelium = „Dobrá zpráva“: Přesně to je evangelium, ta dobrá zpráva: že Bůh sám umožnil nám lidem smíření s Bohem skrze prostředníka Ježíše Krista. Stačí si jen osobně nárokovat jeho odpuštění hříchů.

Jinými slovy , věřit v odpuštění hříchů skrze Ježíše. A proto věřit v Ježíše.

Konverzí jste přesně to dokázali! Proto jsi nyní osvobozen od veškerého břemene hříchu! Jsi osvobozen od hříchů, které jsi spáchal, a také od hříchů, které spácháš. Ježíš by nyní řekl: **Tvá víra tě zachránila!**

Klíčový verš 1. Janova 1:9: *„Jestliže vyznáváme své hříchy, on je věrný a spravedlivý, odpustí nám hříchy a očistí nás od veškeré nepravosti.“*

11. Existuje peklo opravdu?

11.1 Úvod

V dnešní společnosti převládá trend popírat existenci pekla. Je to starý Satanův trik: šeptat lidem do uší:

„Ne. To nemůže být pravda! ,Bůh‘ nemohl něco takového stvořit. To musí být pohádka!“

Mohu vás ujistit: Peklo existuje. Pokud by neexistovalo, Bible by se mýlila. Přesnost Bible byla mnohokrát prokázána. Pokud si Bibli přečtete, narazíte na desítky proroctví, která se všechna do detailů splnila. Bible je tedy naprosto jedinečná.

Bible je Boží slovo. Proto je rozumné předpokládat, že peklo a říše mrtvých (dočasný příbytek duší až do posledního soudu) existují.

11.2 Zmínka o pekle v Bibli:

Je zajímavé vědět, že téma pekla a zmínka o pekle (neboli říši mrtvých) se v evangeliích objevuje nejčastěji.

Ježíš Kristus často hovořil o pekle. Například příběh o Lazarovi a boháči. Lukáš 16:19-31 **velmi důležité!** **Dále** svým učedníkům popisoval, jak hrozné to tam bylo. A že by bylo lepší vydlabat si oko nebo useknout ruku, než se dostat do pekla bez úhony. Tato prohlášení jsou šokující! Ukazují, že za žádných okolností by člověk neměl v pekle „skončit“.

Proč to Ježíš ví? Ježíš to ví, protože sám stvořil peklo.

Všechny věci v tomto vesmíru byly stvořeny skrze Ježíše. Bůh Otec promluvil a Bůh Ježíš vykonal jeho příkaz.

Jan píše ve svém evangeliu: (Jan 1:3)

„Všechno skrze něj (Ježíše) povstalo a bez něj (Ježíše) nepovstalo nic z toho, co povstalo.“

11.3 Zážitky blízké smrti; výpovědi lidí

Internet a YouTube jsou plné zpráv od lidí, kteří byli klinicky mrtví a během této doby se ocitli v nebi nebo pekle.

Během lékařského ošetření byli tito lidé vzkříšeni k životu aktivací svých srdcí. Mnozí z těchto lidí uvádějí, že se setkali s Ježíšem a že je Ježíš poslal zpět do pozemského života s úkolem sdílet to, co viděli v posmrtném životě.

Internetové odkazy :

Rád zde uvedu odkazy. Odkazy se však mohou rychle měnit. Stačí si je vyhledat sami pomocí internetového prohlížeče nebo na YouTube.

11.4 Rozdíl mezi peklem a říší mrtvých

Bible rozlišuje mezi peklem (věčným zatracením) a říší mrtvých (místem mrtvých po smrti) .

V Bibli se peklo nazývá „gehenna“. Proto je to definitivní příbytek lidských duší po Božím posledním soudu. >> Proto: „Věčné zatracení“

Poté, co lidské tělo zemře, duše neodchází okamžitě do věčného zatracení (pekla) ani do slávy (ráje) , ale do mezilehlého stádia, a to do „říše mrtvých“. V hebrejštině „šeol“; v řečtině „hádes“.

Jak vidíme z příběhu o Ježíši a Lazarovi v Lukášovi 16, říše mrtvých je rozdělena na dvě části. Na jedné straně je „podsvětí útěchy“ (v Abrahamově lůně) a na druhé straně „podsvětí muk“ (předsíně pekla), kam skončil boháč.

11.5 Tomu nemůžu uvěřit!

Teď byste se mohli zeptat: „*Cože? Milující Bůh by mohl lidem (duším) způsobit tak strašná muka, jak je popsáno v Bibli?*“ (Jezero roztavené síry, které věčně hoří; Zjevení 19:20 // 20:10-15)

Vykřiknete: „*Tomu nemůžu uvěřit! To není možné!*“

Odpověď : Bůh je nejen milující, ale také svatý a spravedlivý. Protože Bůh stvořil lidstvo ve svobodě, respektuje tuto svobodu – i když to znamená, že si člověk zvolí svobodu a odmítne společenství s Bohem .

Peklo tedy není sadistickým Božím projektem, ale logickým důsledkem konečného rozhodnutí proti Bohu.

C. S. Lewis (20. století) řekl: „Nakonec existují jen dva druhy lidí:

ti, kteří Bohu říkají: ‚Staň se tvá vůle,‘

*a ti, kterým **Bůh** říká: ‚Staň se tvá vůle.‘“*

Uvědomte si: Hřích proti nekonečnému Bohu má nekonečnou váhu!

Jen tak lze brát Boží svatost vážně. Existence pekla ukazuje, že Boží láska není levná, ale vážná výzva k pokání.

Závěr:

Bible vykresluje Boha jako dokonale milujícího, ale také dokonale spravedlivého. Peklo není chápáno jako „Boží sadismus“, ale jako důsledek lidské svobody a hříchu.

To, jak si člověk vyloží tento důsledek (věčné muky, zničení nebo očištění), je otázkou teologické orientace.

12. Proč číst Bibli?

12.1 Základy

Pro zbožné křesťany je čtení Bible stejně důležité jako spánek a jídlo. Křesťané nechápou Bibli jen jako knihu, ale jako zjevení od Boha.

Biblický úryvek: 2. Timoteovi 3:16

„Celé Písmo je vdechnuté Bohem a slouží nám k učení, k nápravě hříchů, k navrácení spravedlnosti a k životu, který se líbí Bohu.“

Bůh k nám promlouvá skrze Bibli, ať už skrze příběhy, proroctví nebo skrze Ježíše Krista v Novém zákoně. Číst Bibli tedy znamená **slyšet Boží hlas v psané podobě**.

12.2 Důvody, proč číst Bibli

Bible je průvodcem životem. Jak již bylo zmíněno, skrze čtení Bible k vám promlouvá Bůh. Duch svatý je vám nablízku a tím vám dává vhled do záležitostí víry.

- Bible poskytuje morální a etické vedení. Například Kázání na hoře, Desatero přikázání nebo spisy apoštolů v jejich listech; „Jak by měli křesťané žít“.
- Bible nám pomáhá zkoumat životní rozhodnutí ve světle víry.

Užitečné informace : Nikdy v životě nedělejte rozhodnutí , která jsou v rozporu s biblickými principy a učením. Selžeš! Protože Bůh tvému rozhodnutí nepožehná

!

- Čtení Bible je duchovní potravou. Skrze čtení roste důvěra v Boží zaslíbení.
- Čtením Bible lépe poznáváte Boží podstatu: Jeho lásku, spravedlnost, věrnost a trpělivost. To posiluje vaši víru a umožňuje jí neustále růst.
- Mnoho biblických veršů vám nabízí podporu a útěchu v dobách tísně a zármutku. **Čtěte Přísloví a Žalmy!**
- Čtení Bible posiluje přítomnost Ducha svatého ve vás. To vás vnitřně promění a prohloubí vaše spojení s Kristem.
Duch svatý vám navíc odhalí fascinující poznatky.
- Čtením Bible se posilujete proti útokům protivníka, který vás chce srazit dolů.

12.3 [Kde si mám číst?](#)

Bible se skládá ze dvou částí:

Silnější a obsáhlejší část, Starý zákon, a užší část, Nový zákon.

Starý zákon zahrnuje spisy, které byly napsány před narozením Ježíše.

Nový zákon zahrnuje spisy, které byly sepsány po Ježíšově smrti.

Pro tebe jako mladého věřícího člověka je důležité nejprve seznámit se s texty Nového zákona. (Teprve poté bys měl studovat Starý zákon.)

Proto: Doporučuji vám, abyste si každý den přečetli jednu kapitolu z knihy Nového zákona.

První čtyři knihy Nového zákona jsou čtyři evangelia. Ty zobrazují život a službu Ježíše Krista. Každý ze čtyř autorů tak činí svým vlastním způsobem a vytváří tak ucelený obraz Ježíše.

V některých ohledech popisují stejné události. Každý autor je však píše tak, jak je zažil nebo jak mu byly vyprávěny.

Matoušovo a Janovo evangelium jsou svědectví očitých svědků. Tito dva autoři byli Ježíšovými učedníky a byli s ním po celou dobu jeho tříleté služby. Další dva autoři, **Lukáš a Marek**, zapsali to, co jim bylo řečeno.

Pátou knihou, kterou je třeba zde zmínit, jsou Skutky apoštolů. Je to zpráva o tom, jak se evangelium šířilo po celém světě po Ježíšově nanebevstoupení a jak vznikaly nové církve na Blízkém východě až do Říma.

Dopisy církvím : Ostatní knihy Nového zákona jsou dopisy, které apoštolové (vůdci víry) posílali různým církvím k poučení a duchovnímu růstu.

Důležité: Čtení těchto dopisů je zásadní a naprosto nezbytné. Z nich se dozvídáme, co tvoří víru a jak by měl žít následovník Krista.

Poslední knihou Nového zákona je Zjevení Janovo. Je to tedy písemný záznam toho, co Bůh ukázal apoštolu Janovi jako vidění o konci světa.

Knihy, které stojí za přečtení ve Starém zákoně : Žalmy, Přísloví Šalomounova, Pět knih Mojžíšových, Prorok Izajáš a různé další. Duch svatý vám ukáže, co máte číst.

12.4 [Jak mám číst?](#)

Doporučuji vám číst Bibli na mobilním telefonu. Takto budete mít Písmo svaté vždy u sebe. Bibli si můžete číst ve vlaku nebo autobusu, během polední pauzy nebo ráno a večer před spaním.

12.5 Kterou biblickou aplikaci mám používat?

nainstalovat

biblickou aplikaci „**YouVersion**“ . **YouVersion** je přední světová online Bible s miliony uživatelů denně.

12.5.1 Výhody verze You:

- K dispozici v desítkách jazyků.
- Existuje několik různých překladů Bible v různých jazycích.
- Překlady Bible si lze stáhnout, aby si je bylo možné přečíst offline.
- Existují také různé audio Bible, kde si můžete texty poslechnout.
- Velmi efektivní a plynulé vyhledávání biblických veršů.
- Biblické pasáže lze barevně zvýraznit.
- Rychlé přepínání z jednoho překladu Bible do druhého.
- Efektivní způsob porovnávání veršů. Poté si můžete prohlédnout stejný verš v různých překladech podle svých preferencí.
- Verše můžete snadno kopírovat do jiných aplikací nebo je sdílet s ostatními lidmi.
- Můžete si dělat poznámky a ukládat si je.

- K dispozici je mnoho plánů čtení Bible a biblických studií.
- Každý den obdržíte verš dne, který vám má sloužit jako pomoc a vedení po celý den.
- Velká biblická komunita, kde můžete sdílet postřehy a názory s přáteli. Kompatibilní s Facebookem a adresářem vašeho mobilního telefonu.
- A pak tato aplikace nabízí desítky dalších vychytávek, jako jsou křesťanská videa a filmy, hloubková témata, pobožnosti nebo editor obrázků s verši atd.

12.6 Protivník

Stejně jako Bůh existuje na tomto světě, tak existuje i Satan!

Je opakem Boha. Před tvým obrácením patřila tvá duše jemu (Satanovi). Pravděpodobně sis v té době ani neuvědomoval, že žiješ pod Satanovým vlivem.

Nyní však vaše duše patří Bohu. Dábel si ji chce získat zpět! Bud'te

tedy připraveni na pokušení od ďábla.

Zažijete, jak se vám Satan bude snažit zabránit ve čtení Bible. Bude se vás snažit vyrušovat nebo vám například způsobovat fyzické nepohodlí...

Ale nebojte se! Dábel nad vámi už nemá moc. S Ježíšovou pomocí můžete ďábla zahnat. Jak na to, si můžete přečíst v 9. kapitole, oddílu 2.4, „Zažehněte Satana“.

Přeji vám mnoho požehnání při čtení Bible.

13. Bud'te svatí!

Hlavní princip: *Svatý život mění své prostředí k lepšímu, aniž by se mu nechal přizpůsobit.*

13.1 Základy

1. Bůh chce, abychom byli svatí. **V Levitiku 19:2** Bůh volá ke svému lidu:

„Bud'te svatí, neboť já, Hospodin, váš Bůh, jsem svatý.“

Tuto vlastnost nám dává Bůh, pokud vždy zůstáváme v jeho paprsku světla a nezarmucujeme Ducha svatého hříšností.

Příklad:

Balík slámy má vlastnost hořet. Tuto vlastnost nikdy neztratí.

Může se snažit, jak chce, ale je to k ničemu. Balík slámy přestane hořet, jen když je ponořen do vody.

Teprve když ztratí kontakt s vodou a vyschne, může znovu hořet.

Nikdy sami od sebe : Lidé tedy nikdy nemohou být svatí sami od sebe.

Vždy zůstávají náchylní ke všemu hříchu a vině. Pokud však tito lidé zůstávají v Ježíši Kristu, pak jsou skrze něj posvěceni. Ježíš chrání a posvěcuje naše životy. Obklopuje nás svou svatostí.

Klíčový verš: 1. Janův 2:15-17

„ Nemilujte tento svět a nehledejte nic, co patří tomuto světu. Neboť kdo miluje svět, nemůže milovat Boha Otce.“

Co je tedy podstatou tohoto světa? Sobecké touhy, chamtivost po všem, co se podívá na oko, chlubení se bohatstvím a mocí. To vše nepochází od Boha, našeho Otce, ale patří světu. A svět se svou nenasytnou choutkou pomine. Jen ti, kdo činí Boží vůli, budou žít věčně.

Bůh nám chce říct, že bychom ve svém vztahu s Ním neměli dělat věci polovičatě.

Svatý život můžeme vést pouze tehdy, jsme-li v každém okamžiku spojeni s Kristem. Vskutku: Sláma musí být vždy nasáklá vodou!

Posmrtný život : Věřící křesťané, kteří žijí posvěcený život, sice žijí v tomto světě, ale jejich duchovní domov, který zaměstnává a formuje jejich myšlení, je u Krista. Takto nás pozemský svět se všemi svými touhami již nemůže pokoušet.

13.2 Co v praxi znamená „být svatý“?

- Svatost znamená: Ježíš má v životě první místo. Naše pozornost je zaměřena na Boha.
- Svatý člověk nežije pro sebe, ale pro Boha.
- Ježíš chce být naším koučem a přítelem a vést nás životem.
- Jde o život, který se vědomě odlišuje od světských věcí.

- ✓ Láska místo nelásky
- ✓ Smíření místo zášti.
- ✓ Odpuštění místo pomsty.
- ✓ Čistota místo prostopášnosti.
- ✓ Pravdivost místo klamu.

- ✓ Pokora místo pýchy.
- ✓ Milosrdenství místo arogance.

Ježíš nám říká:

„Vy jste sůl země a světlo světa.“ (Matouš 5:13–14)

Klíčový verš: *„Všechny vaše činy – vaše slova i vaše skutky – ať ukazují, že Ježíš je váš Pán. Protože jste s ním sjednoceni, můžete děkovat Bohu Otci za všechno.“*

Koloským 3:17 (SSP)

13.3 Jak se můžeme stát svatými lidmi?

Žít posvěcený život je proces, který se neděje přes noc.

Způsob života se mění postupně.

Toto je tajemství:

Čím více člověk roste ve víře a čím větší je jeho láska k Ježíši a Bohu Otci, tím více je naplněn Duchem svatým.

Duch svatý proměňuje naše myšlení a tak nám pomáhá vést stále posvěcenější život.

Je třeba vzít v úvahu následující prvky:

- Dát Boha na první místo v životě.
- Soustředte se na Boha. Čas s Bohem. (Bible, modlitba)
- Vědomý život v jeho přítomnosti.
- Buďte vždy online s Ježíšem
- Nebýt ovlivněn světskými věcmi.
- Všechno, co člověk podnikne, by mělo být vědomě činěno pro jeho vlastní čest.

Svatost také znamená: neustálé znovuobjevování sebe sama: Svatost není stav dokonalosti, ale cesta oddanosti. Nejde o to být bez vad, ale o to, abychom vždy žili v Božím paprsku požehnání, v jeho světle.

Svatost také znamená:

- ✓ Zůstaňte pokorní
- ✓ Zůstaňte otevření učení

- ✓ Navazování míru
- ✓ praktikování lásky
- ✓ Život z Boží milosti
- ✓ Nechat se proměnit Bohem
- ✓ Učení se moudrosti a trpělivosti

Svatost se projevuje v tom, jak se chováme k druhým. Pravá svatost se neprojevuje v náboženských projevech, ale **v lásce, trpělivosti a milosrdenství:**

„Neboť bez lásky nejsem nic.“ 1. Korintským 13:2

Svatí lidé jsou často nenápadní, ale hlubocí, věří, s jasnou myslí a vnitřně spojeni s Bohem. Svatost není zvláštní náboženský status, ale spíše přirozený způsob života někoho, kdo zná a miluje Boha a žije v Jeho přítomnosti. Neprojevuje se skrze stažení se do sebe, ale skrze prožívanou lásku, pravdivost, čistotu a oddanost – přímo uprostřed každodenního života.

14. Jak můžete růst v Duchu svatém?

Nebo jinak řečeno: Jaká jsou znamení, podle kterých můžete rozpoznat svůj růst v Duchu svatém?

Duch svatý v nás mi připadá jako hlemýžď: zmocňuje se nás velmi pomalu a nepřetržitě.

Dobré vědět (toho si musíte být vědomi) : Život s Bohem pod vedením Ducha svatého je zcela jiný život než ten, který jste žili předtím.

Jde o vaši ochotu ZMĚNIT svůj život.

V Duchu svatém můžete růst pouze tehdy, jste-li plně připraveni vpustit Ducha svatého do svého života.

Duch svatý se totiž chce nastěhovat do čerstvě uklizeného a očištěného domu ve vás.

Duch Boží chce ve vás skutečně přebývat. Chce vstoupit do každé místnosti vašeho života. Před Bohem stejně nic neskryjete. To je možné pouze tehdy, když si uklidíte život a vpustíte světlo do zatuchlých koutů.

Usmířte se s lidmi , se kterými jste v konfliktu a máte negativní vztahy.

Osvobodte se od závislostí. Odstraňte ze svého života vše, co vám Duch svatý ukazuje, že není dobré!

14.1 Zarmoutit Ducha svatého

Co se stane, když se dotknete šneka? Okamžitě ustoupí! Duch svatý dělá totéž: Přečtěte si Pavla v Efezským 4:30-33.

Pokud ho urazíte jedním ze svých oblíbených hříchů, nevyhnutelně se do vás stáhne. A to vytvoří vakuum, které váš protivník rád zaplní.

Nebezpečí! Protože takto se budete neustále točit v kruhu a nebudete dělat žádný pokrok ve svém růstu v Duchu svatém.

Ale chceš růst v Duchu svatém a ve víře:

Víš, to je možné jen tehdy, když důsledně odevzdáváš Ježíši i svůj oblíbený hřích.

To se nedá obejít!

Tajemství je toto : čím více vás prostupuje Duch svatý, tím lépe můžete odolávat Satanovým pokušením. Díky tomu je také mnohem snazší vzdát se svých oblíbených hříchů nebo závislostí, jako je kouření nebo podobné věci.

14.2 Nechte dveře zavřené !

Dáte-li ďáblu prostor, Duch svatý se stáhne a Satan mocně vstoupí skrz škvíru ve dveřích, které jste nechali otevřené. Jde o to, nedat ďáblu žádnou příležitost k útoku ve vašem životě a s Boží pomocí udržet „dveře“ zavřené. Pak se Satan nemůže ve vás uchytit.

Bůh vás proto volá **k posvěcenému životnímu stylu!**

Pouze když se plně obrátíte k Bohu, stojíte v jeho paprsku požehnání a vedete svatý život, můžete tímto způsobem udržet Satana mimo svůj život.

Takže se to opět potvrzuje: **Být poloviční křesťan je úplný nesmysl.**

14.3 Ovoce Ducha svatého

„Ovocem Ducha je však láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání.“ Galatským 5:22–23)

Chceš přece růst ve víře, že?

Všichni kolem vás by měli vidět, jak jste dovolili Bohu, aby vás pozitivně proměnil .

Pokud dáte Duchu svatému prostor v sobě, který On vyžaduje, a žijete posvěcený život, pak se toto

ovoce ve vás automaticky objeví. Musíte

však být ochotni nechat Boha proměnit vaši bytost. **Ne všechny plody** se objeví okamžitě. Jejich růst je však jasným znamením, že Boží Duch ve vás pracuje a proměňuje vás. Čím více je Ducha svatého, tím více těchto plodů ve vás porostou.

14.4 Znamky růstu ducha ve vás

Jak poznáte, zda ve vás Duch svatý roste a jeho intenzita se zvyšuje?

Zde je několik charakteristik, které vám v tom mohou pomoci.

- Čím více jste naplněni Duchem svatým, tím více ve vás probouzí touhu po studiu Bible, modlitbě a společenství s Bohem.
- Vnitřní touha stát se více podobným Ježíši.
- Hluboká radost a vděčnost vůči Bohu.
- Láska k ostatním lidem! Mohli byste je všechny obejmout!
- Upřímná, nezištná láska k bližním – i k těm obtížným.
- Ochota odpustit a smířit se.
- Jan 4:7–8 >> **Milosrdenství!**
- Rostoucí vědomí hříchu a posvěcení.
- Duch svatý odhaluje hřích ve vás (Jan 16:8). To vytváří touhu po svatosti a odvrácení se od zla.
- Už nežijete úmyslně v hříchu, ale hledáte očistění a obnovu.
- Duch svatý vám dává vnuknutí, moudrost a vedení (Římanům 8:14).
Čím déle v tom pokračujete, tím více v sobě slyšíte jeho hlas.
- Rozhodnutí v životě jsou nyní předkládána Ježíši.
Než se rozhodnete, zeptáte se Ježíše, co by udělal. Stále důležitější je pro vás činit rozhodnutí v souladu s Boží vůlí.
- Odvaha vydávat svědectví: Stále více vás naplňuje touha sdílet evangelium s ostatními (Skutky 1:8).
- Rodí se ve vás odvaha stát při Ježíši, i tváří v tvář odporu.
- Silná a zároveň láskyplná obhajoba pravdy.
- Někteří věřící dostávají od Boha duchovní dary. Například moudrost, uzdravování, proroctví, poznání atd.
- Zažíváte radost, protože cítíte Boží podporu a jeho tajemné vedení ve svém životě.

Přeji si, aby Duch svatý ve vás zabíral stále více prostoru a učinil z vás člověka, který skrze své působení v vás vyzařuje mnoho lásky a světla.

15. Žít každodenní život jako křesťan

Pokud jste si tuto příručku vědomě přečetli až sem a snažili se pochopit její obsah, pak je tato kapitola vlastně zbytečná.

Duch svatý vám jasně ukazuje, jak žít svůj každodenní život s Bohem a se svými bližními.

Pro ty, kteří to však raději vidí černé na bílém, to sem znovu sepíšu.

- Uvědomil sis, že život bez Boha skončí zatracením.
- Uvědomil sis, že život pod ochranou Ježíše Krista bude šťastnějším životem.
- Už NIKDY nejsi sám. Máš neviditelného přítele a kouče, Ježíše, který tě nekonečně miluje. A máš dalšího pomocníka, Ducha svatého, který ti dává vhled a vedení. Duch svatý je hlas Boží, který tě vede a řídí v životě.

15.1 Základní pravidla pro život křesťana

Takto byste měli žít jako následovníci Krista, abyste chodili pod paprskem Božího požehnání:

- Dejte Bohu první místo ve svém životě!
- Vaše myšlení by mělo být prostoupeno touhou po životě, který se líbí Bohu.
- Kéž vaše láska k Ježíši ve vás stále sílí.
- Všechno, co děláš, má za cíl potěšit Ježíše.
- Chceš Ježíši něco vrátit za to, co pro tebe udělal.
- Chceš, aby s tebou Ježíš měl radost.
- Chcete, aby Duch svatý zabíral ve vaší duši stále více a více místa.
- Už jsi začal/a měnit svůj pohled na život.
- Stále častěji se ptáte: „Co chceš, abych udělal, Pane?“
- Tvé sobectví, pýcha a touha po sebeurčení v tobě ustupují.
- V důsledku toho se ve vás bude stále více prohlubovat láska a pokora vůči vašim bližním.
- Považuješ se za pravého následovníka Krista a chceš se mu stále více podobat.
- Snažíte se osvojit si Ježíšovy charakterové rysy, jak jsou popsány v evangeliích. Proto: láska, soucit, odpuštění, přijetí, laskavost, mírnost, trpělivost atd.
- Duch svatý právě proměňuje vaši bytost, aby se váš charakter ubíral tímto směrem.

Je důležité vědět : Tyto změny osobnosti se nedějí přes noc. Je to proces, který trvá měsíce, ne-li roky.

Ale radím vám: **Vydržte!**

15.2 Co by Ježíš udělal??

Stále se ptejte sami sebe: „CWJD “ (Co **by** udělal Ježíš) ?

Kéž vám Ježíš pomáhá a vede ve vašich každodenních rozhodnutích.

Pokud si nejste jisti, co je správné, můžete se zeptat Ježíše!

Je vám vždy velmi blízko. Ukáže vám správné rozhodnutí.

Pokud ne, je to pro vás znamení, abyste si problém promluvili a prozkoumali s někým třetím. Proto je nutné najít si přátele ve víře . Je snazší jít společně po správné cestě.

Důležité vědět: Zejména ve svých spontánních reakcích můžete zjistit, zda se vaše povaha již pohnula božským směrem.

15.3 Zůstat v Ježíši:

Zůstat v Ježíši a být s Ježíšem online je v podstatě totéž. Rád bych vám ale připomněl obraz, který Ježíš tehdy dal svým učedníkům:

Jan 15:1-5 (HFA)

„Já jsem pravá vinná réva a můj Otec je vinař. Každou ratolest na vinné révě, která nenese hrozny, odřezává, ale ty, které ovoce nesou, čistí, aby plodily ještě více. Vy jste už dobré ratolesti, protože jste mě slyšeli.“

Zůstaňte se mnou a já zůstanu s vámi! Neboť ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, ale jen když je připevněna k vinnému kmeni. Stejně tak i vy ponesete ovoce, jen když zůstanete se mnou.

Já jsem vinný kmen a vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně, jako já v něm, ten ponese mnoho ovoce, neboť beze mne nemůžete učinit nic.

Myslím, že tato pasáž mluví sama za sebe. Jen tolik: **Beze mě nemůžete nic dělat!**

15.4 Modlitba

15.4.1 Základy

Když se modlíme, naše modlitba je trojjediná; totiž ve jménu Ježíše Krista, skrze Ducha svatého, k Bohu Otci.

- **Bohu Otci:** On je původem veškerého života a cílem naší bohoslužby.
- **Skrze Syna:** Kristus je prostředníkem k Bohu. Proto se modlíme v jeho jménu.
Nemodlíme se k Bohu ve své vlastní způsobilosti, ale ve jménu Ježíše Krista. Neboť Ježíš nás smířil s Bohem.
- **Skrze Ducha svatého:** On přináší naši modlitbu Bohu.
On je ten, kdo nás v naší modlitbě podporuje a učí nás, jak se modlit. (Římanům 8:26-27)

Každá modlitba je tedy trojjediná, ačkoli si to často vědomě neuvědomujeme.

15.4.2 Různí lidé, ke kterým se lze v modlitbě obrátit

Nicméně je možné, abychom se k jednotlivým osobám v Trojici obraceli přímo.

- **Otčenášova modlitba;** jako v modlitbě Páně.
- **Ježíšova modlitba;** osobní vztah, díkůvzdání za spásu, prosba o podporu v každodenním životě.
- **Modlitba k Duchu;** prosba o slyšení toho, co nám Duch svatý chce říci a učit nás.

Mezi těmito úrovněmi je také možné přepínat v rámci jedné modlitby.

Mnoho věřících se však vždy modlí buď k Bohu Otci (protože nás to tak učil Ježíš ; Modlitba Páně, Lukáš 11:2-4), nebo k Ježíši, protože s Ježíšem máme osobní vztah. On je cesta k Bohu.

15.4.3 Jaké jsou nejlepší modlitební praktiky?

Udělejte si z toho rituál – vyhraďte si čas na modlitbu, než vyrazíte do práce.

„Jak dlouho?“ můžete se zeptat.

Tak dlouho, jak jen to zvládnete. Deset minut by mělo stačit na to, abyste si s Bohem promluvili o svém dni. **Těchto deset minut je velmi dobrá investice.**

Vaše modlitba:

Díky Bohu! (nebo Ježíši). Poděkujte Mu za noc, že se můžete probudit zdraví a svěží.

Svěřujete Mu svůj den a diskutujete s Ním o všem, co vás čeká. Proste o Jeho přítomnost! Proste

Ježíše, aby stál při vás ve všem, co se dnes děje. Proste Ježíše o moudrost v jednání s vašimi bližními.

Proste Ho , **aby do vašeho srdce vložil velkou lásku** , abyste mohli milovat a přijímat každého člověka,

kterého potkáte, takového, jaký je.

Prosím, prostě Boha, aby vám vždy vkládal na jazyk správná slova a chránil vaše myšlenky. (Je možné myslet i na *špatné* věci.)

Když jdete spát:

Zvykněte si před spaním přemýšlet o dni, kdy usnete, a poděkovat Bohu (nebo Ježíši jako vašemu pečovateli) za jeho ochranu a za všechno, co vám dnes dal.

15.4.4 Modlitba naslouchání

Mnoho evangelikálních hnutí praktikuje modlitbu nasloucháním. „Modlitba naslouchání“ znamená, že se modlící osoba zaujme zásadní postoj naslouchání, spíše než aby se „pouze“ obracela na Boha s prosbami, poděkováním nebo stížnostmi.

To se týká modlitby, kde modlící se osoba nejen mluví, ale vědomě „přijímá“ Boží hlas v tichu. Nejde jen o „pouhé“ mluvení, ale o vědomé zastavení se, aby vnímala dojmy, vnitřní obrazy, biblické verše nebo myšlenky jako Boží odpověď.

To se často děje v atmosféře ticha a chvály, často společně s ostatními. Tímto způsobem se člověk může s ostatními podělit o získané dojmy.

15.4.5 Čas meditace před Bohem:

Představte si mlhavý, šedivý listopadový den:

Všechny barvy venku jsou v odstínech šedi. Lidé trpí melancholií...

Ale teď si představte slunce! Víte:

Slunce existuje! – Ale my ho jen nevidíme. Protože je skryté za mraky. Chcete-li ho najít, musíte jít do Alp. Někam vysoko. Těsně nad hranici oblačnosti. A teď ho vidíte! Už stojíte v zářivém moři slunce!

A tak je to i s Bohem:

Vyhradte si několikrát týdně čas na delší meditaci. Meditace souvisí s nasloucháním modlitbě.

Sedněte si na podlahu. Zavřete oči. Požádejte Boha, aby vás zcela naplnil. Vnímejte, jak se ve vás šíří teplo.

To je Boží láska, která proudí do vašeho srdce! Představte si, že sedíte na lehátku na terase horské restaurace a sluneční paprsky vám hřejí tvář. Otočte svou tvář k Bohu! On na vás září svou láskou a

laskavostí.

Spatřte Jeho světlo! Jeho nesmírnou energii. Nechte se naplnit Jeho světlem. Nechte se zcela obklopit Jeho láskou. Je to vnitřní otevření se božské přítomnosti. Toto božské světlo vás naplňuje.

Téměř jako Mojžíš, když sestoupil z hory Sinaj s deskami zákona. Opravdu vyzařoval Boží světlo!

Přečtěte si Exodus 34:33-35: Mojžíš v jistém smyslu odrážel světlo božské slávy.

Tyto chvíle **rozjímání**, bytí před Bohem, přicházení před Jeho tvář a bytí v jednotě s Ním, jsou pro mě vždy velmi vzácné.

15.5 Láska

Láska je základním principem veškeré božské i lidské existence. Celou 19. kapitolu jsem věnoval lásce.

15.6 Odpuštění

Odpuštění je jedním z nejdůležitějších Ježíšových témat.

Dokonce i na kříži prý volal: „**Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí!**“

Ježíše se jednou ptali, kolikrát by měl člověk odpustit: (Matouš 18:22)

Ne, říká: „*Ne sedmkrát. Ale sedmdesát sedmkrát!*“

V jiné pasáži Ježíš říká, že pokud chceme vstoupit do ráje, je nezbytné, abychom odpustili těm, kteří se proti nám provinili. Matouš 6:14-15 (HFA)

„Váš nebeský Otec vám odpustí, pokud odpustíte těm, kdo vám ukřivdili. Pokud jim však neodpustíte, Bůh vám hříchy neodpustí.“

Proto: Odpusť všem, kteří ti z hloubi srdce ukřivdili. Jinak nebudeš mít právo na občanství v ráji.

Přečtěte si také **podobenství o dlužníkovi s tvrdým srdcem**. Matouš 18:21-36

16. Jak můžete růst ve víře?

16.1 Základy

Růst ve víře je totéž jako růst v Duchu svatém.

Protože: Když ve vás roste Duch svatý, automaticky roste i vaše víra. Být naplněn Duchem svatým je proto zásadní.

16.2 Aplikace získaných znalostí:

Víra je jako každá jiná nově naučená dovednost: **pokud ji nepoužíváte, ztratíte ji.**

Víra v Boha však není jen dovednost, ale **způsob života**.

Aplikace : Nyní jde o to, abyste obsah této knihy uvedli do praxe. Tímto způsobem budete mít stále více zkušeností s Ježíšem a Duchem svatým. Vaše schopnost slyšet hlas Boha (Ducha svatého) bude posílena.

Příklad : Je to jako s cizím jazykem: čím více ho používáte, tím lépe jím budete mluvit. A pokud si také uděláte čas na učení se nových slov, tím lepšími se станete.

Proto: Modlete se každý den k Ježíši a Duchu svatému, aby ve vás stále více rostli.

Že vám budou pomáhat a podporovat vás ve vašem aktivním životě věřícího.

16.3 Víra znamená důvěru

Nemůžeme věřit někomu, koho neznáme. Pokud nám někdo řekne: „Věř mi,“ máme dvě možnosti.

Buď řekneme: „**Ano, věřím ti,**“ nebo řekneme: „**Ne, proč bych měl?**“

Hlavním důvodem, proč byste měli důvěřovat Bohu, je to, že si vaši důvěru zaslouží. Bůh je svatý! Bůh nikdy nelže. Dodržuje své sliby.

Někdy však své sliby dodrží způsobem, který byste nečekali. Nebo může jejich splnění nějakou dobu trvat.

„Bůh není člověk, aby lhal, ani lidská bytost, aby něčeho litoval. Má snad mluvit a nekonat? Má snad slibovat a nedodržet slovo?“

(Numeri 23:19 a Žalm 89:34).

Pokud máte problém odpustit ostatním lidem, kteří vám ublížili, pak je rozumné zeptat se ostatních křesťanů, jaké jsou v tomto ohledu jejich zkušenosti.

16.4 Rozpoznávání Boží vůle

Ježíš řekl, že jeho pravými příbuznými jsou ti, kdo znají a konají Otcovu vůli. (Marek 3:35)

Bůh vám chce ukázat svou vůli. Dal nám mnoho pokynů! Můžete je najít v Jeho Slově. **Proto je důležité číst Bibli každý den.**

Například : *Měli bychom „být vděční za všechno, neboť to je Boží vůle pro vás“.*

(1. Tesalonickým 5:18).

"Měli bychom konat dobré skutky." (1. Petrův 2:15). A: „Boží vůlí je k vašemu posvěcení, abyste se zdržovali smilstva.“ (1. Tesalonickým 4:3).

Známe Boží vůli. Duch svatý nám ji zjevuje. A vidíme ji v Novém zákoně.

Římanům 12:2 říká: „ Nepřizpůsobujte se vzoru tohoto světa, ale proměňte se obnovou své mysli. Pak budete moci zkusit a rozpoznat, co je Boží vůle – jeho dobrá, milá a dokonalá.“

Zde Pavel vysvětluje Římanům důležitou zásadu:

Boží dítě se obrací zády ke světu a žádá Boha, aby mu daroval změnu myšlení a charakteru. Mysl věřícího je Bohem proměněna a on může jasně rozpoznat Boží vůli.

Navzdory tomu:

Rozpoznat Boží vůli může být někdy obtížné. Někdy totiž Boží vůle není okamžitě zřejmá. Pak bychom ho měli požádat, aby nám svou vůli zjevil a posílil naši trpělivost a víru. Bůh nám většinou zjevuje věci jednu věc po druhé, krok za krokem. Potřebujeme jen trpělivost a důvěru.

16.5 Nechat se vést Bohem

Pravděpodobně vás zajímá, jaká je Boží vůle pro konkrétní situace:

Například kde byste měli pracovat nebo žít, s kým byste se měli oženit nebo jaké auto byste si měli koupit.

Bůh nám dovoluje činit vlastní rozhodnutí. Nejsme loutky. Pokud ho následujeme, má způsoby, jak se vyhnout špatným rozhodnutím. (Přečtěte si Skutky 16:6-7).

Nejde o to, že se musíte s každým jednotlivým rozhodnutím ptát Boha na radu. Postupem času pochopíte Boží myšlení. Budete přesně vědět, co by řekl.

Pokud chodíte s Bohem, posloucháte Jeho slovo a spoléháte se na Jeho Ducha, můžete si všimnout, že vám byla dána Kristova mysl (1. Korintským 2:16).

Když jste na své cestě úzce spojeni s trojjediným Bohem, vaší touhou bude konat Jeho vůli.

Bůh vám totiž napíše svou vůli do srdce, aby se Jeho vůle stala vaší touhou. Takhle vás Bůh vede!

17. Láska: Nejdůležitější věc v životě!

Láska je v mnoha ohledech ústředním prvkem lidské bytosti. V konečném důsledku se vše v životě lidí točí kolem jedné jediné věci: lásky. A proto je toto téma tak důležité.

Biologicky je láska úzce spjata s neurotransmitery a hormony, jako je dopamin, oxytocin a serotonin. Ty zajišťují, že prožíváme blízkost, důvěru a připoutanost. Láska tedy není jen pocit, ale také fyzický stav. Láska poskytuje podporu, snižuje stres, zvyšuje radost ze života a sebevědomí. Lidé, kteří pěstují stabilní a láskyplné vztahy, jsou často zdravější a žijí déle.

Už ve starověku filozofové jako Platón a Sokrates přemýšleli o lásce a dospěli k závěru, že láska je to nejdůležitější.

Láska jde nad rámec našeho pouhého vlastního zájmu. Otevírá nás soucitu, oddanosti a ochotě. Láska nám dává sílu udělat něco pro druhé, i když nás to něco stojí.

Láska je zákon přírody: Lidé chtějí být milováni. A pokud ne milováni, tak alespoň respektováni.

Láska není jen romantická. Projevuje se v různých formách: hluboké přátelství, rodičovská láska, náklonnost ke zvířeti, vášeň pro nějakou činnost, oddanost myšlence nebo ideálu. Láska může být ambivalentní: může být blažená, naplňující, ale i bolestivá. Právě toto spektrum emocí z ní dělá tak silný životní zážitek.

Lidé potřebují lásku k posílení svého sebevědomí. Vědomí, že je člověk milován, je to nejkrásnější, co existuje. Cítíme se dobře ve své kůži, pouze když cítíme, že jsme milováni. Alespoň jeden člověk by nás měl milovat. Pokud možná ne jiný člověk, tak alespoň Bůh.

Pro Boha je láska nejvyšší ctností. Neboť **Bůh je láska**. Křesťanství proto zdůrazňuje lásku k bližnímu jako nejvyšší ctnost. Láska je také vyjádřením spojení se všemi živými bytostmi, jako síla, která překonává odloučení.

Ano, Bůh tě nekonečně miluje! Stvořil tě. Jeho láska tě provází životem, pokud jí to dovolíš a otevřeš se jí. Dává ti sílu! Pozvedá tě.

17.1 Lidé, bytosti ve vztahu

Bůh nás stvořil jako bytosti zaměřené na vztahy, schopné milovat druhé. Nechceme být sami. Proto hledáme společnost, konverzaci. I když s námi nikdo není – mluvíme sami se sebou!

Pamatujete si film "Tropost" s Tomem Hanksem?

Je jediným, kdo přežil leteckou havárii, a nyní žije na opuštěném ostrově. Aby se vyhnul samotě, namaloval si obličej na basketbalový míč a vytvořil si tak společníka. A když na moři ztratil svého "Wilsona", zhroutil se mu svět... **Je to opravdu srdcervoucí !**

Kdyby Chuck Noland, postava, kterou Tom Hanks ve filmu ztvárňuje, byl věřící, pak by Chuck měl na svém ostrově úžasného společníka v Ježíši.

Ano, my lidé jsme bytosti založené na vztazích. Bůh nás stvořil takové, aby nám umožnil hledat a pěstovat vztah s Ním. **Vztah a láska patří k sobě jako jednovaječná dvojčata.** Proto jsme také schopni milovat Boha.

Lukáš 10:27: „*Miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí. A miluj svého bližního jako sám sebe.*“

Mnoho lidí je k Bohu lhostejných. Ale pokud jde o lásku, alespoň v tomto ohledu si lidé uvědomují, jak důležitá tato vlastnost je. Nic v lidském životě nefunguje bez vztahu a bez lásky. **Když dáváme lásku, láska se nám vrací.**

Proto je toto nejdůležitější aspekt života: **praktikovat lásku!**

17.2 Aspekty lásky

Zde jsou některé aspekty spojené s tímto přikázáním:

Láska k bližnímu jako základ: Přikázání lásky k bližnímu je úzce spjato s láskou k Bohu. Člověk nemůže skutečně milovat Boha, pokud nemiluje své bližní.

Zlaté pravidlo: Zlaté pravidlo říká, že bys měl dělat druhým to, co bys chtěl, aby se dělali tobě.

Sebeláska jako předpoklad: Abyste mohli milovat ostatní, je důležité milovat i sebe a chovat se k sobě dobře.

Jednání s těmi, kteří smýšlejí jinak: Láska k bližnímu znamená také respektovat a přijímat lidi bez ohledu na jejich původ, náboženství nebo přesvědčení.

Pokyny pro naplňující život: Bible s důrazem na lásku k bližnímu nám ukazuje cestu k naplňujícímu a smysluplnému životu.

17.3 Erós, Filie, Agapé

Jak již bylo zmíněno v úvodu, v řečtině existuje několik slov pro vyjádření lásky.

Eros: Existuje erotická láska; slovo je „Eros“. Věřím, že toto slovo nepotřebuje vysvětlení.

Filia : Toto je druhé slovo pro lásku v řečtině. Označuje blízké přátelství nebo bratrskou lásku.

Agape : Třetí forma lásky v řečtině je „agape“. Toto je druh lásky, o kterém mluví Bible. Podstatou lásky agape je božská láska, shovívavost, dobročinnost a přijetí.

Láska agapé je holistická a záměrná radost z bytí s druhým. Zahrnuje věrnost, oddanost a vědomý akt vůle. Od ostatních druhů lásky se liší svou vysokou morální podstatou a silným charakterem. Láska agapé je krásně popsána v 1.

Korintským 13.

Slovo agapé se také používá k popisu naší lásky k Bohu. (Lukáš 10:27)

Boží láska k nám: Boží láska se nejzřetelněji projevila na kříži.

„Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, pro svou velikou lásku, kterou nás miloval, nás, mrtvých, obživil spolu s Kristem – milostí jste spaseni!“ Efezským 2:4-5

Máme milovat druhé láskou agapé, ať už jsou to naši přátelé nebo nepřátelé. Ježíš uvedl podobenství o milosrdném Samaritánovi jako příklad sebeobětování pro druhé, i pro ty, kterým na nás možná vůbec nezáleží.

Rozhodný akt vůle: Láska agapé, jak ji ztělesňuje Kristus, není založena na citu, ale je rozhodným aktem vůle. Aktivní rozhodnutí upřednostnit blaho druhých před naším vlastním.

17.3 Nejdůležitější verše o lásce v Bibli

Zde jsem pro tebe sepsal nejdůležitější verše o lásce.

Všechny pocházejí z biblického překladu „Naděje pro všechny“. (Hfa)

„Láska je trpělivá a laskavá; láska nezávidí ani se nechlubí; není pyšná ani hrubá; netrvá na svém; není podrážděná ani zamračená.“ 1. Korintským 13:4-5

„Všechno, co děláte, ať se děje v lásce.“ 1. Korintským 16:14

„Milování, protože nás Bůh tak miloval, i my máme milovat jeden druhého.“ 1 Jan 4:11

„A nad všechny tyto ctnosti mějte oblečenou lásku, která je všechny spojuje v dokonalou jednotu.“

Koloským 3:14

„Milování, milujme se navzájem, neboť láska je z Boha a kdo miluje, narodil se z Boha a zná Boha.“ 1

Jan 4:7

„Kdo nemiluje, nepoznal Boha, neboť Bůh je láska.“ 1. Janův 4:8

„A nyní zůstávají tyto tři: víra, naděje a láska. Ale největší z nich je láska.“ 1. Korintským 13:13

„Milujme se navzájem, neboť on první miloval nás.“ 1 Jan 4:19

„Tato láska se projevuje v tom, že žijeme podle Božích přikázání. A jeho přikázání je totéž, které vám bylo řečeno od počátku: Milujte se navzájem! Toto ať je vodítkem celého vašeho života.“

2. Janův 1:6

„S veškerou pokorou a tichostí, s trpělivostí. Snášejte se navzájem v lásce.“ Efezským 4:2

„Především se navzájem vroucně milujte, neboť láska přikrývá množství hříchů.“ 1. Petrův 4:8

„Toto je mé přikázání, abyste se navzájem milovali, jako jsem já miloval vás.“ Jan 15:12

„Bud'te k sobě navzájem oddaní bratrskou láskou. Předbíhejte se navzájem v projevování úcty.“

Římanům 11:10

„Milujeme-li se navzájem, Bůh v nás zůstává a jeho láska je v nás dokonalá.“

1. Janův 4:12

„Nebud'te nikomu nic dlužni, kromě toho, abyste se navzájem milovali; neboť kdo miluje druhého, naplnil zákon.“ Římanům 13:8

„Kéž Pán dá ve vás hojnost a rozhojnění lásky jeden k druhému i ke všem lidem, jako i my milujeme vás.“ 1 Tesalonickým 3:12

„Nenávist vyvolává svár, ale láska přikrývá všechny přestupky.“ Přísloví 10:12

„Miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou.“ Marek 12:30

„Miluj svého bližního jako sám sebe.“ Marek 12:31

„Láska se neraduje z nepravosti, ale raduje se z pravdy. Všechno snáší, všemu věří, všeho doufá, všechno vytrvá.“ 1. Korintským 13:6-7

„Láska nečiní bližnímu zlé. Proto je láska naplněním zákona.“ Římanům 13:10

„V tom je láska: ne že bychom my milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy.“ 1. Janův 4:10

Existují desítky dalších krásných veršů o lásce, které nám prospějí, když si je přečteme.

Najděte je!

18. Jak mohu rozlišit Boží hlas od všech ostatních?

18.1 Úvod k tématu

Život od nás každý den vyžaduje rozhodnutí. Začíná to výběrem kariéry, výběrem partnera a rozhodováním ohledně školy, univerzity a práce...

My lidé máme obvykle k dispozici několik možností.

Chtěli bychom učinit rozhodnutí, které Ježíš považuje za nejlepší pro nás.

Ale jak poznám, kterou z mnoha možností Ježíš považuje za tu správnou?

Který z těch různých hlasů a dojmů, které mě bombardují, pochází od Boha

?

Uvědomujeme si, že jde o volbu správné cesty, Boží cesty. Neboť na této cestě spočívá požehnání.

18.2 Osobní zkušenosti

Ve svém životě jsem učinil rozhodnutí, kterého jsem litoval dvacet pět let. V té době jsem byl poměrně mladý a nezkušený ve víře. Navíc jsem váhal a myslel jsem si, že hlas, který jsem ohledně tohoto rozhodnutí slyšel nejzřetelněji, byl Boží. Ne. Byl to hlas ďábla. Satan se raduje z našeho zármutku.

Ale díky Bohu: Bůh nás miluje bezmezně. Přesto mi žehnal a držel nade mnou svou ruku. Od té doby jsem se hodně naučil o rozpoznávání různých hlasů.

Každopádně, když se ohlédnu zpět, můžu říct, že kromě toho jednoho špatného rozhodnutí jsem téměř vždy cítil, že to, co dělám, je Boží vůle. A Ježíš mě na mé cestě vždy věrně podporoval.

18.3 A ty?

Kterou cestu si vybereš? Který vnitřní hlas budeš poslouchat?

v sobě neslyšíte jen **jeden** hlas, ale několik...

A nyní: Který hlas je dobrý Boží a který hlas protivníka, který nás chce vtáhnout do své sféry vlivu?

Dobré vědět 1:

V neviditelném světě za nás bojuje zlo a dobro. Ďábel se nás neustále snaží odvést od Boha. > 1. Petrův 5:8-9

„Budte bdělí a střízliví! Neboť ďábel, váš smrtelný nepřítel, obchází kolem vás jako řvoucí lev a číhá, aby jednoho z vás pohltil. Budte silní a neochvějní ve své víře a odolejte jeho útokům. A pamatujte, že tato utrpení musí snášet všichni bratři a sestry na celém světě.“

Dobré vědět 2:

Dovolte mi být k vám zcela upřímný:

Pokud se ocitnete v této situaci, slyšíte více hlasů a nejste si jisti, který z nich poslouchat, pak je to znamení, že ještě nejste plně oddáni následování Ježíše. Dveře do vašeho života jsou stále trochu pootevřené. Ďábel může stále přicházet a odcházet, jak se mu líbí.

Proto k tobě mluví, stejně jako k tobě mluví Duch svatý. A pak jsi zmatený, protože slyšíš tolik hlasů.

Vyženejte od sebe ďábla. Už na vás nesmí mít **ŽÁDNÝ vliv**. Pak s vámi už nebude mluvit. To je ideální scénář.

Jinými slovy:

Pokud slyšíte v hrudi více hlasů, je to znamení, že jste se ještě doopravdy neoddali Ježíši!

Změňte svůj život a pozvěte Ducha svatého, aby vám dal sílu a schopnost vymýtit hřích ze svého života a žít skutečně posvěcený život.

Jakub 4:7 nás volá: „*Vzpořte se ďáblu a uteče od vás.*“

To je naprostá pravda! Pokud žijete důsledně svatý život a Duch svatý vás zcela obklopuje, pak nebudete mít potíže s rozlišením dobrého hlasu od zlého.

Ale faktem je, že drtivá většina věřících lidí, obvykle aniž by si to uvědomovali, umožňuje protivníkovi, aby jim někde vnikl do života a narušil jim to.

Ještě jednou; protože tohle je důležité:

Pokud si uvědomíte, že ve svém životě tolerujete hřích, pak se zla zbavte. Žijte svatý život. Žijte tak, aby od vás Satan musel uprchnout! Pak vás už Satan nebude pronásledovat a nebudete mít problém s tím, že budete v hrudi slyšet různé hlasy.

To, co vám zde říkám, není snadné . Ne mnoho věřících žije na této úrovni.

Takže: Vydržte. Ježíš je s vámi trpělivý.

18.4 Tipy a triky

Zde je několik tipů a triků, které vám pomohou rozlišit a odlišit různé hlasy ve vaší hrudi:

- Boží hlas je pokojný, ne děsivý.

Boží hlas promlouvá tónem lásky, pravdy a jasnosti – i když napomíná nebo napomíná. Hlas přináší pokoj, ne zmatek nebo strach. „*Neboť Bůh není Bohem nepořádku, ale pokoje.*“ 1. Korintským 14:33

- **Zeptejte se sami sebe** : Cítím vnitřní klid, i když může být toto povolání náročné?
- **Boží slova** jsou vždy v souladu s Biblí.
To, co Bůh říká, nikdy není sobecké, neláskavé, manipulativní ani destruktivní.
- **Zkoumejte** : Je to, co mi hlas chce sdělit, slučitelné s Boží podstatou (lásky, spravedlnost, pravda)?
- **Podporuje to** dobro – ve mně i v ostatních?
- **Oddanost a důvěra** ; to je Boží volání k tobě.
- **Boží slova** se často snaží přiblížit vás k Němu. To, co vám Bůh říká, může být nepříjemné, protože vás to vyvádí z vaší komfortní zóny.
- **Příklad:** Mohl by vám říct: „*Věř mi, i když ještě nevidíš cestu.*“

- Hlas (nebo spíše poselství) protivníka je často neodbytný, manipulativní a trvá na našem chápání spravedlnosti. To, co nám tento hlas chce říct, je poněkud nelaskavé nebo někdy dokonce obviňující.

Příklady toho, o čem vás chce ďábel přesvědčit:

- Zasloužíš si to! Už jsi udělal dost. Ostatní by měli...

- Musíš převzít zodpovědnost!! - Bůh to od tebe chce! - Co by si o tobě lidé pomysleli!

- **Boží hlas je úplně jiný:** Boží Duch k nám promlouvá velmi tiše. Bez nátlaku. Ale napomínající. Ale s jemností.
- **Často to poznáme okamžitě :** To je hlas Boží!
- **Boží hlas** je to, co v sobě nese dobro: trpělivost, víru, odvahu, radost, pravdu.
Co k těmto vlastnostem nevede, s největší pravděpodobností nemá božský původ.
- **Poradte se s ostatními věřícími :** V obtížných situacích je moudré vyhledat radu duchovně zralých lidí – lidí, kteří mají zkušenosti s nasloucháním Bohu.
„Kde je mnoho rádců, tam je bezpečí.“ Přísloví 11:14
- **Nespěchejte s rozhodováním !** Do ničeho se nehrňte! Bůh vás zřídka, pokud vůbec, nutí k jednání.
Pokud vás nějaký hlas vystavuje tlaku („Teď musíš...“), je to obvykle hlas protivníka.
- **Praktický přístup:** Denní dialog (meditace) s Ježíšem. Požádejte Ho, aby vám ukázal, která cesta (nebo který hlas) je ta správná.
Dělejte si poznámky: Co slyším? Jaký to je?

18.5 Neposlušnost

Někdy nás Satan tak pevně sevře, že jsme neposlušní a neděláme to, co nám Duch svatý říká. **Ano!**

Slyšíme Boží hlas jasně – a přesto stále neděláme to, co radí.

Myslíme si: Trocha neposlušnosti není tak špatná! Satan si velmi rychle najde způsob, jak nás manipulovat. Buďte ostražití a moudří!

Modlitba: Proste Boha o jasno a o Ducha svatého jako vedení.

19. Mám v každém případě věčný život?

19.1 Biblické základy

Možná si kladete otázku, zda máte vůbec věčný život? Nebo zda by Bůh, kdybyste se k Němu otočili zády, vymazal vaše jméno z Knihy života?

Bibliční učenci se v tomto bodě neshodnou. V závislosti na teologické škole se na tuto otázku odpovídá různě:

Nový zákon obsahuje pasáže, které věřícím nabízejí pevný základ . Dát sliby .

Jan 3:16 říká, že každý, kdo věří v Krista , „*nezahyne, ale bude mít věčný život* “ . Jan 10:28: Ježíš říká, že nikdo mu jeho ovce z ruky nevytrhne.

Mnoho křesťanů chápe takové verše jako záruku: Kdokoli se svěří Kristu v opravdovém pokání (obrácení) a víře, získává věčný život neoddělitelně.

19.2 Různé teologické perspektivy:

Kalvinista/reformista: Jakmile se jednou skutečně obrátí, je navždy spasen. Záruka nespočívá ve vlastní věrnosti, ale ve věrnosti Boží.

Evangelický pohled:

Spasení je skutečné, ale člověk se může vědomě odvrátit od Boha (odpadnutí). Zde je kladen důraz na zachování víry až do samého konce.

Katolické a pravoslavné perspektivy:

Křest a víra otevírají cestu ke spáse. Člověk však musí zůstat v Boží milosti. Těžký hřích může tuto milost zrušit. Pak je nutné smíření a nový směr.

Praktický význam:

Pravé učenictví znamená celoživotní cestu ve vztahu s Kristem až do konce života. Z biblického hlediska se „záruka“ nechápe jako „smlouva“, ale spíše jako vztah.

Závěr: Můžete si být jisti, že vám Bůh dá věčný život, pokud v tomto vztahu zůstanete až do konce svého života a neodvrátíte se od Boha.

20. Je Ježíš jedinou cestou do nebe?

Ano: Ježíš je jediná cesta do nebe.

Takové prohlášení o výlučnosti může modernímu uchu znít matoucí, překvapivé nebo arogantní. Přesto je však pravdivé.

Bible nás učí, že neexistuje jiná cesta ke spáse než skrze Ježíše Krista. Sám Ježíš říká v Janovi 14:6: *„Já jsem cesta i pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“*

Ježíš Kristus není cesta, *jedna z mnoha*. Ježíš je **TA** cesta, ten **JEDINÝ** a **jediný**.

Nikdo – bez ohledu na svou pověst, úspěchy či zvláštní znalosti, bez ohledu na to, jak je dobrotivý – nemůže přijít k Bohu Otci jinak než skrze Ježíše.

Ježíš Kristus, vtělený Bůh, přišel na zem, aby zemřel za naše hříchy a dal nám dar věčného života.

„Ale on byl proboden pro naše přestoupení, byl zdrcen pro naše nepravosti; trest našeho pokoje na něm spočíval a jeho ranami jsme uzdraveni.“ (Izajáš 53:5).

Ježíš, sám Bůh, byl Bohem Otcem vyvolen, aby byl vykupitelem celého lidstva (1. Petrův 2:4).

Ježíš je Bůh, který sestoupil z nebe a tam se vrátil (Jan 3:13). Díky své božskosti byl schopen žít dokonalý, bezhříšný život (Židům 4:15).

Ježíš o sobě hovořil jako o jediné cestě do nebe nejen v Janovi 14:6, ale i v jiných pasážích. V Matoušovi 7:21-27 se představil jako cíl víry. Řekl, že jeho slova jsou život (Jan 6:63). Slíbil, že ti, kdo v něj věří, obdrží věčný život (Jan 3:14-15).

- On je branou pro ovce. (Jan 10:7)
- On je chléb života. (Jan 6:35)
- On je vzkříšení a život. (Jan 11:25)

Nikdo jiný si tyto tituly nemůže právem nárokovat. Když Petr promluvil před Sanhedrinem, jasně prohlásil Ježíše za jedinou cestu do nebe:

„A v nikom jiném není spásy, neboť není pod nebem jiného jména daného lidem, skrze které bychom mohli být spaseni.“ (Skutky 4:12).

Jan ve svém listu církvím popsal jméno Kristovo jako základ našeho odpuštění:

„Píšu vám, protože vám byly odpuštěny hříchy pro jeho jméno.“ (1. Janův 2:12).

Nikdo kromě Ježíše nemůže odpouštět hříchy. Věčný život v nebi je možný pouze skrze Krista.

„Ty máš slova věčného života; a my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi Kristus, Syn živého Boha!“ (Jan 6:68–69).

Žádný jiný zakladatel víry nemá stejnou autoritu jako Ježíš Kristus. Nikdo jiný nemohl konat zázraky. Protože všichni ostatní zakladatelé náboženství byli jen lidé a jejich myšlenky neodpovídají pravdě.

Pouze křesťanská víra je pravda. Jak o sobě Ježíš svědčil;

„Já jsem cesta, pravda a život.“

21. Proč Bůh dopouští utrpení?

2 1.1 Úvod k tématu

Otázka, proč všemocný a dobrotivý Bůh dopouští utrpení, je jednou z nejstarších a nejhlubších otázek v teologii a filosofii. Lidstvo zaměstnává po tisíciletí, od Joba v Bibli až po moderní myslitele.

Jelikož sám nejsem Bůh, mohu zde nabízet pouze závěry.

Ale jednoho dne budu ve slávě a tehdy mi na všechny tyto otázky odpoví Ježíš. Tím jsem si jistý.

Svobodná vůle : Bůh nás stvořil jako lidi k obrazu svému. Dal nám svobodnou vůli. A s ní nám dal i zodpovědnost.

Bůh nestvořil loutky ani roboty. A tak to má být. Bůh nám lidem dal svobodu, protože pravá láska, morálka a zodpovědnost jsou možné pouze ve svobodě.

Zneužívání svobody : Utrpení často vzniká proto, že lidé tuto svobodu zneužívají. A vždy je tu protivník, který nás zaslepuje a ovlivňuje k páchání zlých činů (válka, násilí, chamtivost, nenávisť, vykořisťování). Zejména v naší době existuje mnoho příkladů toho, co se může stát, když jsou lidé ovlivněni zlem. Existuje mnoho politiků, kterým je jedno, zda jejich rozhodnutí přináší zemi utrpení, strádání, hlad, válku a strádání.

To nevyhnutelně vyvolává otázku: proč Bůh nezasáhne, aby situaci vyjasnil? Jako rozhodčí v boxu, když oba soupeři překročí určité limity?

Zabránit lidem v tom:

Jistě by bylo v Boží moci zabránit lidem v rozpoutání válek. Bůh však toto utrpení dopouští z důvodů, které zná jen On.

Dovolte mi připomenout: Bůh má plán. Děje se to podle jeho scénáře.

Sám Bůh to říká v Bibli: **Izajáš 55:8-9** (HFA)

„Mé myšlenky nejsou vaše myšlenky a mé cesty nejsou vaše cesty.“

Neboť jakožto nebesa jsou vyšší než země, takž jsou mé cesty vyšší než vaše cesty a mé myšlenky než vaše myšlenky.

A pak se Pavel také zmiňuje o obrazu hrnčíře ve svém dopise Římanům: (Podle Jeremiáše, kapitola 18)

Římanům 9:20 *„Kdo jste vy, lidské bytosti, že si myslíte, že můžete volat Boha k zodpovědnosti?*

Opravdu si myslíte, že se hliněný hrnec ptá hrnčíře: „Proč jsi mě takhle udělal?““

21.2 Utrpení formuje charakter:

Utrpení není jen trest nebo důsledek hříchu, ale nástroj k formování charakteru.

Bez výzev by neexistovaly ctnosti, jako je trpělivost, odvaha, soucit, přijetí a odpuštění.

Utrpení námi probouzí k životu a nutí nás volat k Bohu. Pouze v utrpení si skutečně uvědomujeme naši potřebu Boha. Bez utrpení bychom Boha nehledali.

Smutné, ale pravdivé....

Utrpení a problémy v životě nás posilují:

Je to jako chodit naboso. Zpočátku chodíte jako po skořápkách vajec, protože chodidla ještě nejsou zpevněná. Během měsíců se kůže na nohou stane tak tvrdou, že můžete chodit téměř jako v botách.

21.3 Utrpení také jako následovník Krista:

Ano, Bůh od nás někdy hodně žádá. Ale dal nám Ježíše. Ježíš nás nese, když už na to sami nemáme sílu.

V těchto chvílích cítíme Boží podporu. Tyto zkušenosti nás formují a posilují naši víru.

Ježíš nás varoval a řekl nám, že pro nás jako jeho následovníci nebude snadné žít životem.

Matouš 7:13-14

„Vejděte úzkou branou. Neboť široká je brána a široká cesta, která vede do ztracení, a mnoho jich vchází. Ale úzká je brána a úzká cesta, která vede do života, a málokdo ji nalézá.“

A jinde nás připravuje na své nástupnictví tím, že nám říká:

Matouš 16:24-25: *„Kdo chce patřit ke mně, ať se nestaví do středu, ale ať vezme svůj kříž a následuje mě.“*

Kdo se drží svého života, ztratí ho, ale kdo se vzdá svého života pro mě, získá ho navěky.

21.3.1 Co znamená vzít na sebe svůj kříž?

Ježíš k ilustraci používá tento drastický obraz:

Sebezapření : Odložení vlastních tužeb, jistot a nároku na sebeurčení za účelem následování Boží vůle.

Ochota trpět: Ti, kdo následují Ježíše, musí očekávat, že kvůli své víře zažijí odmítnutí, posměch nebo dokonce pronásledování.

Důsledné učenictví: Rozhodnutí následovat Krista není jen doplňkovou volbou v každodenním životě, ale mělo by zahrnovat celý život člověka – dokonce i do té míry, že je ochoten o něj přijít.

Protože: Nakonec budeme odměněni.

Ježíši, naše čerpací stanice: Ježíš nám říká, že můžeme tankovat u Něho! (Matouš 11:28)

„Pojďte ke mně všichni, kdo jste unavení a obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinutí.“

A Ježíš nám dále říká: (Jan 16:33)

„Na tomto světě budete mít soužení. Ale vzmužte se! Já jsem přemohl svět.“

Není to snadné! Ježíš ví, že následovat ho nebude snadné. Ale volá vás, abyste k němu přicházeli znovu a znovu. Dává vám božskou podporu pro každodenní život:

lásku a laskavost , abyste se skutečně spojili s ostatními, a
radost
z řešení každodenních úkolů.

Ježíš nás předběhl:

Utrpení je něco, co lidstvo musí snášet od pádu. Musíme utrpení přijmout a snášet. Bůh sám nám dal příklad tím, že snášel to největší utrpení.

Konkrétně : Ježíšovo utrpení za nás na kříži: Naprosto dobrovolné!! - To je dostatečný důkaz, že sám Bůh se utrpení nevyhýbá. **On sám nesl největší utrpení!**

Cíl : Zjevení 21: Bůh nakonec odstraní veškeré utrpení, ale mezitím slouží větším, často neviditelným účelům.

2 1.4. Je Bůh nelidský?

Mnoho lidí říká:

Věřím, že Bůh není milující Bůh. Jinak by to nedopustil !

- Přírodní katastrofy, při kterých umírají tisíce lidí.
- Lidé, kteří zabíjejí jiné lidi.
- Muži, kteří zneužívají ženy a dívky.

Tato argumentace je velmi pochopitelná. My lidé vidíme Boha lidskýma očima a představujeme si ho jako milujícího a lidského Boha.

Ano, Bůh je láska. To je pravda.

Ale Bůh není člověk; Bůh je božský! To je velký rozdíl.

Předpokládám, že Bůh nemá žádný „problém“ s fyzickou smrtí člověka. Koneckonců, umírá tělo.

Věřím, že pro Boha je duše člověka mnohem důležitější než jeho tělo, protože duše žije věčně.

Pokud takový člověk již následuje Boha, pak jeho duše okamžitě vstupuje do té části říše mrtvých, kde přebývají následovníci Krista.

, kde VAŠE duše stráví věčnost! - V závislosti na tom, jak jste prožili svůj pozemský život.

Buď jsi stále na široké cestě do ztracení, nebo jsi se vydal úzkou cestou ke slávě.

Příslloví: Sklidíš, co jsi zasal.

21. května. Proč je ve Starém zákoně tolik krve?

Mnoho lidí znepokojuje skutečnost, že Bůh přikázal svému lidu zabít všechny národy, jejichž zemi dobyjí. Příkaz zničit kanaánské národy se několikrát opakuje v knihách Deuteronomium, Jozue a Soudců.

Muži, ženy, děti... Jen si to představit v dnešní době je děsivé! „*To je čistá genocida*“, řekl by člověk! Naprosto nepřijatelné! Skoro jako Hitler za druhé světové války!

Lidé, kteří jsou ve víře noví a čtou tyto pasáže ze Starého zákona, s odporem odkládají Bibli a bouří se proti Bohu:

„Jak může milující Bůh něco takového přikazovat! Ne! V takového Boha nemohu a nebudu věřit!“

Proto je nutné zasadit toto pověření do správného kontextu: Abychom správně posoudili Boží pověření Izraelitům, musíme vědět, že národy žijící v té době v zemi Kanaán byly naprosto zkažené.

Hřích se mezi těmito lidmi šířil jako virus. Podle Boha byly tyto národy hříchem znetvořeny (Deuteronomium 9:4–5; 18:9–12).

Mezi zvěrstvy, která byla mezi těmito národy běžná, je třeba zmínit následující: Obětování dětí, kultovní prostituce, uctívání model ve spojení s magickými rituály a mnoho dalšího. Bůh věděl, že pokud těmto lidem dovolí žít, smísí se s Izraelity a jejich hřích se na ně rozšíří jako virus.

Následující fakt ukazuje, že Bůh měl pravdu ve svém příkazu i ve svých obavách:

Izraelité Boha plně neposlouchali!

Místo úplného zničení (jak je přikázáno v Deuteronomiu 7:1-2) se Izrael uchýlil k zotročení a podmanění. Ušetřil několik národů, zejména Filištíny, Midjánské a další.

Tuto neúplnost Bůh výslovně kritizuje: (Soudců 2:1-3)

„Proto už tyto národy z tvého území nevyženu. Splní se mi, co jsem ti přede mnou varoval: Způsobí ti velké soužení a svými modlami tě povedou do zkázy.“

Závěr:

Bůh měl pravdu ve svém příkazu zcela vyhladit národy. I když provedení tohoto příkazu je v našich očích čirou hrůzou a pro izraelské vojáky v té době bylo jistě nesmírně obtížné jej proveditelné.

21.6. Osobní zkušenosti

V životě jsem ztratil několik přátel a příbuzných, kteří zemřeli na rakovinu. Mezi nimi byla i jedenáctiletá dívka. Měla leukémii.

za všechny tyto lidi modlil . Protože jsem nechtěl, aby museli zemřít.

Ale mé modlitby nebyly nikomu z těchto lidí k ničemu.

Jak tohle mám klasifikovat?

- Nebyly mé modlitby dostatečně intenzivní?
- Neslyší Bůh vůbec mé modlitby?
- Jsou jeho sliby nepravdivé?
- Je Bůh nelidský?
- K čemu Bůh slouží smrti dítěte?

Byla jsem velmi zděšená, když jsem zjistila, že mé modlitby k Bohu nebyly vyslyšeny. Neexistuje žádná magická modlitba, která by od Boha vyvolala konkrétní odpověď. Pokud jsou mé žádosti v souladu s Jeho vůlí, pak je splní.

Vědom si toho, že Bůh nás nekonečně miluje a z hroudy hlíny, kterou jsem, tvoří jen to nejlepší, mohu přijmout jeho cesty a rozhodnutí.

Pavel nám napsal v Římanům:

(Římanům 8:28) „*A víme, že těm, kdo ho milují, kdo jsou vyvoleni podle jeho záměru, všechno napomáhá k dobrému.*“

22. Život v Božím paprsku požehnání

Jak se nechat vést Duchem svatým a zcela se odevzdat Ježíši:

22.1 Proč je život v Bohu tak obtížný?

- Rozhodl ses plně důvěřovat Bohu?
- Modlíš se za jeho vůli?
- Ale váháš s tím, abys Mu úplně svěřil kontrolu nad svým životem?
- Ptáte se na radu?
- Ale když vás Duch svatý vede (chce vás vést), bráníte se?

Proč je tak těžké se zcela odevzdat Ježíši?

Je to boj! Boj mezi kontrolou a odevzdáním se. Je to boj mezi úplnou důvěrou v Boha a snahou vzít věci do vlastních rukou.

Pravda je : Nemůžete být plně vedeni Duchem svatým, pokud si stále myslíte, že chcete mít všechno pod kontrolou sami. Bůh nevyžaduje částečné odevzdání se. Vyžaduje úplné uvolnění a odevzdání se do Jeho milujících rukou.

Pokud se plně neoddáte, budete vždy žít

pod úrovní svého skutečného povolání. Jistě, zažijete chvíle víry. Ale nebudete mít skutečný život víry. Budete cítit Boží přítomnost, ale nikdy nebudete chodit v Jeho moci. Budete pořád řídit se zataženou ruční brzdou.

Vždycky se budete divit, proč se jeho sliby zdají tak vzdálené, proč jeho hlas zní tak nejasně a proč vaše srdce nikdy nenajde dokonalý klid v Bohu.

Pravda je: V okamžiku, kdy se zcela odevzdáte, se všechno změní.

Tehdy přestanete zápasit s Bohem, když se zbavíte svých strachů, pochybností a vlastních plánů. Tehdy vstoupíte do života skutečně vedeného Duchem svatým!

Chci vám ukázat, jak se můžete bez obav a váhání řídit vedením Ducha svatého. Pochopíte, proč odevzdání se neznamena ztrátu kontroly, ale spíše usilování o vyšší cíl.

Objevíte, jak se zbavit svého odporu, jak rozpoznat Jeho hlas a jak se zcela odevzdat vedení Ducha svatého.

Ale nejdříve musíte pochopit, proč tolik lidí nikdy nezažije opravdovou oddanost Bohu.

Proč je pro většinu lidí tak těžké odevzdat se Duchu svatému?

Důvod: Oddanost není v naší lidské přirozenosti!

Od narození se učíme převzít kontrolu a bojovat sami za sebe. Spoléhat se na vlastní sílu. Dělat vlastní rozhodnutí.

Svět nám říká: kapitulace je slabost! Vzdát se života, vzdát se kontroly se říká, že je naivní a pošetilý.

Vždycky potřebujeme plán. A pro jistotu i plán B!

Ale Boží království funguje jinak. Pravá síla se nachází v kapitulaci. Pravá moudrost znamená důvěřovat Bohu více než vlastní mysli. Pravou moc získáme, když se vzdáme kontroly a necháme se vést Duchem svatým.

Jedním z důvodů, proč se lidé zdráhají odevzdat Bohu, je strach ze ztráty kontroly. V hloubi duše lidé nevěří, že se o ně Bůh postará, pokud se ho vzdají. Bojí se, že odevzdání se znamená ztrátu pohodlí a bezpečí.

Ve skutečnosti však lpění na statu quo vede ke strachu, starostem a frustraci. Čím více se člověk snaží udržet si kontrolu, tím více si uvědomuje, že ji ve skutečnosti nemá. Kdo má doopravdy kontrolu nad svým zdravím? A co neúspěchy?

Dalším důvodem je strach z neznámého. Lidské srdce touží po bezpečí. Lidé chtějí znát každý krok, než ho udělají.

Ti, kdo chtějí vidět celkový obraz, než poslechnou, nikdy nezažijí plnost Božího vedení. Mnoho lidí se také potýká se strachem ze selhání.

Lidé si myslí: „Co když to nevyjde?“

Odevzdat se Bohu nikdy není selhání. Selhání znamená snažit se žít bez Něho!

Bůh pracuje jinak: Duch svatý nás vede krok za krokem. Pokrok můžeme dělat pouze tehdy, když budeme ve víře poslouchat Jeho hlas.

22.2 Úplně se odevzdat Bohu:

Petr dokázal chodit po vodě, když důvěřoval Ježíši. Ale v okamžiku, kdy se zaměřil na bouři, se potopil. Jeho víra mu umožnila vystoupit z lodi. Jeho strach ho však potopil. Dokud upíral zrak na Ježíše, mohl chodit po vodě! Ale když se v něm objevil strach z vln, potopil se! To se stane, když na okamžik důvěřujeme Bohu, ale pak se náhle vzdáme kontroly, když se věci zdají nejisté!

Tito lidé svádějí vnitřní boj se svou důvěrou v Boha. Nikdy se doopravdy nenaučili zcela se odevzdat do Božích rukou.

Nikdy si doopravdy neuvědomili, že je Bůh nekonečně miluje a že všechny Jeho cesty, i ty, které se zdají být obtížné, jsou nakonec ty nejlepší. Pavel si to uvědomoval! V Římanům napsal: (Římanům 8:28)

Všechno, co se nám děje, slouží k našemu dobrému. To platí pro všechny, které si Bůh vyvolil podle svého plánu. To se týká i vás!

Někteří lidé byli v minulosti zraněni – jinými, skrze zážitky, skrze zklamání. A aniž by si to uvědomovali, promítají tuto nedůvěru do Boha. Předpokládají, že je opustí, stejně jako opustil ostatní. Nebo je jejich protivník přesvědčí, že je Bůh opustil i je samotné, například ohledně modliteb, na které Bůh neodpověděl.

Bůh je však věrný a jeho plány jsou vždy dobré. Odevzdat se Mu není riziko; je to nejbezpečnější rozhodnutí, které můžete učinit.

Někteří lidé se brání kapitulaci, protože věří, že si věci dokážou poradit sami. Spoléhají se na svou logiku, své schopnosti, své zkušenosti. Bible ale říká: Vaše moudrost je omezená.

Boží moudrost je věčná. Buď se můžete spolehnout sami na sebe a žít ve stresu, nebo můžete důvěřovat Bohu a žít v nadpřirozeném míru. To, co se snažíte ovládat, ve skutečnosti ovládá vás.

Věci, kterých se odmítáte vzdát, jsou přesně ty věci, které nad vámi mají moc. Ale když se vzdáte, když si zvolíte důvěru, když přestanete klást odpor, tehdy začíná opravdová svoboda a opravdový mír.

Ale jak poznám, že se Duchu svatému bráním, aniž bych si to uvědomoval? Bůh promlouvá a vede různými způsoby. Lidé velmi často Ducha svatého ignorují, aniž by si to uvědomovali. Odoláváme mu nenápadnými způsoby.

Duch svatý k vám neustále promlouvá. Vždy se vás snaží vést. Vždy vás volá k hlubšímu vztahu s Ježíšem.

Důvod, proč mnoho lidí necítí Jeho vedení a doopravdy neslyší Jeho hlas, je ten, že se Mu nevědomě vzpírají. Odpor se ne vždy jeví jako otevřená vzpoura. Není to „ne“ Bohu. Někdy je odpor mnohem rafinovanější.

Odpor se skrývá ve výmluvách, odkladech a rozptýleních.

Mnoho lidí si myslí, že čekají na Boha, ale ve skutečnosti Bůh čeká na ně. Mluví už dlouho! Jeho poselství je však nenápadné.

Jedním z nejčastějších způsobů, jak se lidé brání Duchu svatému, je ignorování Jeho jemných postrčení.

Duch svatý Šeptá. Ale oni to zavrhnou jako pouhé myšlenky.

On to odhaluje, ale oni to odmítají argumenty. Naléhá na ně k činu, ale oni váhají.

Věřící očekávají, že Bůh promluví slyšitelným hlasem, dramatickým znamením, něčím nepopíratelným, něčím mocným!

Ve skutečnosti však Duch svatý často mluví v tichosti; v tichém přesvědčení srdce.

Dalším způsobem, jakým se Mu lidé brání, je opožděná poslušnost. Když Bůh promlouvá, poslušnost by měla být okamžitá, přesto mnozí váhají. Čekají na potvrzení za potvrzením, hledají znamení, místo aby Ho prostě hned napoprvé poslechli.

Ale opožděná poslušnost je neposlušnost. Když vám Duch svatý říká, abyste se modlili, odpustili, něčeho se vzdali, udělali krok ve víře... a vy to odkládáte, bráníte se Mu, aniž byste si to uvědomovali.

Lidé se také brání Duchu svatému tím, že se s ním snaží vyjednávat.

Místo aby se mu plně odevzdali, snaží se o kompromis. Říkají: „Bože, důvěřuji ti, ale jen když to uděláš tak či onak.“

Nebo: „V tomto bodě tě poslouchám. Ale v tomto bodě se chci vypořádat sám.“

Chtějí Boží požehnání, aniž by se úplně vzdali kontroly. Ale Duch svatý nepracuje skrze částečné odevzdání.

Buď se odevzdáte úplně, nebo žijete v neustálém stavu duchovního napětí.

Rozptýlení jsou další jemnou formou odporu. Duch svatý volá lidi k hlubší modlitbě, k větší intimitě s Ježíšem.

Místo toho si ale svůj čas zaplňují mnoha světskými věcmi a sociálními médii.

Nepřítel vás nemusí zničit, aby vás zneškodnil! Stačí, když vás rozptýlí!

Dokud je vaše mysl příliš zaneprázdněná nasloucháním, dokud je vaše srdce příliš zaneprázdněné reagováním, budete nevědomě klást odpor.

A pak je tu největší odpor ze všech:

Ipět na něčem, čeho vám Bůh již řekl, abyste se zbavili, nebo se chopili něčeho jiného.

Bohatý mladík toužil po věčném životě. Ale nebyl ochoten vzdát se toho, co pro něj bylo nejdůležitější.

Myslel si, že může mít obojí, Boží vůli i svou vlastní.

Ježíš ho ale vyzval k rozhodnutí.

Mladík odešel smutný, protože se odmítl vzdát. Mnoho věřících žije v tomto boji. Milují Boha, ale stále lpí na kontrole a odmítají se vzdát něčeho, co jim On již přikázal vzdát se.

Pokud váháte, pokud ignorujete jeho hlas, kladete mu odpor. A pokaždé, když se bráníte, vaše srdce se zatvrzuje a stává se ještě méně vnímavým k jeho hlasu.

A čím více se bráníte, tím těžší pro vás bude rozpoznat, kdy vás vede.

Pokud se budete bránit, hlas Ducha svatého se vám nakonec bude zdát vzdálený – ne proto, že by přestal mluvit, ale proto, že kvůli svému odporu budete pomalu hůře slyšet.

Dobré vědět: Můžete se naučit rozpoznat, kdy vás vede Duch svatý. Můžete být s Ním v takovém souladu, že Jeho vedení ve vašem životě se stane jasným a mocným.

Bůh není Bohem nepořádku nebo nejistoty. Když mluví, je v tom jasnost, klid a přesvědčení.

Mnoho lidí má problém rozpoznat Jeho hlas, protože nejsou obeznámeni s Jeho způsobem mluvení. Ti, kteří neuznávají Jeho vedení, budou neustále zpochybňovat svá rozhodnutí. Takový člověk bude vždy váhat, místo aby se s vírou posunul vpřed.

Duch svatý často vede skrze hluboké přesvědčení. Není to jen nápad nebo prchavá myšlenka. Je to víc než to. Je to něco, co se zakoření ve vaší mysli, něco, co nezmizí. Je to božské nabádání, které vás volá k činu, k postupu vpřed ve víře. Proto je nebezpečné tento hlas ignorovat. Čím déle váháte, tím více trénujete své srdce, aby se bránilo Duchu svatému, místo aby Ho následovalo.

Jedním z nejjasnějších znamení Jeho vedení je pokoj ve vašem srdci. Když vás Bůh vede, i v nejistých situacích, i když neznáte všechny detaily, zažíváte hluboký pokoj ve svém duchu.

Tohoto pokoje dosahujeme, když s Ním neustále kráčíme. K tomu nás stvořil:

kráčet s Ním den za dnem, krok za krokem, okamžik za okamžikem, být neustále online s Ježíšem. To je život, který pro nás Bůh zamýšlel.

Tento pokoj nespočívá v absenci výzev, ale v důvěře, že Bůh má vše pod kontrolou.

Pokud bojujete se zmatkem, strachem nebo neustálými pochybnostmi, může to být znamením, že se snažíte vnutit svou vlastní vůli, místo abyste následovali Boží.

Duch svatý nás vede také skrze potvrzení. Když mluví, často potvrzuje své poselství skrze Písmo, tím, že nám ukazuje biblickou pasáž. Nebo skrze okolnosti, které se shodují s tím, co nám vložil do srdce. Vede nás otevíráním nebo zavíráním dveří. Když se odevzdáte Duchu svatému, zjistíte, že příležitosti se buď objevují bez námahy, nebo se dveře nečekaně zavírají. Boží vedení nespočívá v boji s každou překážkou, ale v procházení dveřmi, které pro nás připravil.

Pokud se něco nedaří, bez ohledu na to, jak moc se snažíme, může to být proto, že nás Bůh vede k něčemu lepšímu. Duch svatý nás také vede skrze hluboký pocit naléhavosti.

Jsou chvíle, kdy cítíme silné nutkání něco udělat.

Ať už se za někoho modlíme, nebo děláme něco, co nám Bůh ukazuje, tato naléhavost je často Božím způsobem, jak nás vyvést z prokrastinace.

Otázkou je: Budeme naslouchat, nebo budeme čekat, až bude příliš pozdě? **Nepotřebujeme hlasitý hlas z nebe, abychom rozpoznali vedení Ducha svatého.**

Stačí být vnímaví, naslouchat mu a poslouchat ho, když mluví.

Pokud neustále čekáte, až se stane něco dramatického, můžete přehlédnout jemné šepotání, které vás celou dobu vede.

Existuje však něco, co vám může bránit v rozpoznání Božího hlasu, něco, co mnoha lidem brání v plném odevzdání se. A dokud se na to nepodíváte, budete mít vždycky problém následovat Boží vedení.

Problém je v egu, v touze po seberealizaci.

Teoreticky důvěřují v Boha, ale v praxi se spoléhají na svou vlastní moudrost, své vlastní plány, svou vlastní sílu. Modlí se, ale jakmile věci nejdou podle plánu, převzou kontrolu. Žádají Boha o vedení, ale jen tehdy, když to odpovídá jejich přáním.

Sebeovládání je nebezpečné, protože vytváří iluzi kontroly. Sebeovládání vás přesvědčuje, že můžete ovládnout svůj život, aniž byste se ho úplně vzdali, pokud budete dostatečně tvrdě pracovat, dostatečně pečlivě plánovat a vyhnout se neúspěchu. Ale to je lež.

Nikdy jsi nebyl stvořen k životu nezávisle na Bohu.

Král Saul je dokonalým příkladem toho, co se stane, když sebeovládání nahradí kapitulaci:

Byl povolán Bohem, pomazán k vůdcovství, předurčen k velikosti. Ale místo aby důvěřoval Božímu plánu, vzal věci do vlastních rukou. Báł se ztráty kontroly více než neposlušnosti Boha. A proto ztratil všechno! Včetně svého života.

To se stane, když seberealizace nahradí závislost na Duchu svatém. Lidé se spokojí se svou vlastní cestou místo Boží. Volí logiku před vírou, pohodlí před povoláním, bezpečí před kapitulací. A v důsledku toho žijí pod svým potenciálem. Nikdy nežijí v plnosti Božího plánu.

Nikdy nezažijí nadpřirozený život, který pramení z naprosté důvěry v Boha. Naprosté odevzdání se vyžaduje vzdát se vlastního plánu a přijmout Boží plán. To ale také znamená být ochoten přijmout situace, kterým člověk nerozumí. Všechno je založeno na důvěře v Boha.

Člověk musí věřit, že Boží cesta je lepší, i když neví jak. Člověk musí být ochoten jít Boží cestou, i když je nejasná. Člověk musí věřit, že Boží moudrost je větší než jeho vlastní schopnost rozumět věcem.

Sebeovládání brání lidem v tom, aby se s Bohem vydali do neznáma. Ale když se konečně odevzdáte, když přestanete spoléhat sami na sebe a vložíte svou plnou důvěru v Ducha svatého, všechno se změní. Pak se ve vašem životě uvolní Boží moc.

V okamžiku, kdy se zcela vzdáte, vstupujete do něčeho většího. Je to okamžik, kdy se přesunete od zmatku k jasnosti, od stresu k klidu, od boje k smysluplnosti.

Ale co se přesně stane, když se zcela odevzdáte? Jak Duch svatý promění váš život, když přestanete vzdorovat a dáte Mu plnou kontrolu? **Všechno se změní**, jakmile přestanete bojovat o kontrolu a zcela důvěřujete Bohu. Odevzdání se neznamena ztrátu svobody. Je to brána k opravdové svobodě.

Je vzrušující zažít, jak sám Ježíš řídí auto vašeho života a veze vás jako spolujezdce do říší, ve kterých vás chce mít.

Neustálý boj mezi tím, co považujete za nejlepší, a tím, k čemu vás Bůh vede, mizí. Už nemusíte na všechno přicházet sami. Duch svatý vám uděluje božskou moudrost a zjevuje vám správné kroky ve správný čas.

Břemeno nerozhodnosti, strachu a nejistoty z vás padá, protože vaše důvěra již nespočívá v vás samotných, ale v Tom, který ví všechno. Odevzdání se přináší nadpřirozený klid, který nezávisí na vašich okolnostech. Možná nevíte, co přijde dál, ale víte, kdo vás vede.

Už necítíte potřebu věci vynucovat, manipulovat s výsledky nebo bojovat bitvy. Spočíváte v jistotě, že Bůh plánuje každý krok a kráčí s vámi.

Když se zcela odevzdáte, vaše modlitby se stanou mocnějšími. Místo abyste se modlili ze strachu a zoufalství, modlíte se s důvěrou a víte, že jste v souladu s Boží vůlí. Místo abyste Boha prosili, aby dělal věci po vašem, důvěřujete, že Jeho cesta je vždy ta lepší, nejlepší cesta.

Vaše víra už není založena na emocích, ale na neotřesitelné pravdě, že Bůh má vše pod kontrolou.

Duch svatý ve vás také začíná probouzet nové touhy. Co vás kdysi přitahovalo, už nemá stejnou moc. Co se kdysi zdálo nemožné, se nyní zdá dosažitelné. Vaše touhy se začínají shodovat s Božími touhami. Uvědomujete si, že s Ním chcete trávit více času, že toužíte po Jeho přítomnosti a Jeho hlase.

Věci, které vás kdysi odváděly od Boha, ztrácejí svou přitažlivost, protože vás již nevede vlastní vůle, ale Duch Boží. Odevzdání se také vede k božskému urychlení. Otevírají se dveře, které byste si sami nikdy nedokázali otevřít. Příležitosti, vztahy a průlomy, které se kdysi zdály vzdálené, k vám přicházejí bez námahy, protože se už nesnažíte. Kráčíte v harmonii s Bohem.

Největší proměna, která se ve vás odehrává, je, že se vaše identita stává neotřesitelnou.

Už se nedefinujete svou minulostí, svými úspěchy ani svým egem.

Poznáváte a chápete, že Bůh vás dokonale miluje a dává vám svou plnou moc.

Přestáváš se muset dokazovat. Začínáš žít bezpečně v Něm.

Odevzdání se ti nebere identitu. Odhaluje tvou pravou identitu v Kristu.

Oddanost vám z tváře sejme každou masku. Každou nejistotu. Oddanost nahrazuje nejistotu sebevědomím, odvahou a odhodláním.

Ale oddanost není jednorázové rozhodnutí. Je to každodenní cesta. Je to závazek nechat se neustále vést Duchem svatým. Nejen ve velkých rozhodnutích, ale i v malých okamžicích každodenního života.

22.3 Jak toho mohu dosáhnout v každodenním životě?

Jak v praxi vypadá život v každodenní závislosti na Duchu svatém?

Být veden Duchem svatým neznamena jen slyšet Boží hlas ve velkých okamžicích. Znamená to žít s Ním v souladu každý den.

Je dobré vědět: Vedení Ducha svatého není vždy dramatické. Často je to tiché, neustálé vedení, které utváří váš každodenní život.

Být veden Duchem svatým znamená, že se při rozhodování již nespoleháte na své pocity, vlastní moudrost ani na názory druhých. Spoleháte se více na Boží hlas než na cokoli jiného. Místo abyste na

situace reagovali ze strachu nebo impulzivně, jednáte s božskou moudrostí a rozlišovací schopností. Neděláte jen to, co se zdá logické. Děláte to, k čemu vás Duch nabádá, i když to světu nedává smysl.

Sám Ježíš nám ukázal, co znamená být plně veden Duchem.

Řekl: „Nedělám nic sám od sebe, ale jen to, co mi řekne Otec.“

Každé slovo, které pronesl, každý krok, který udělal, každý zázrak, který vykonal – vše se dělo pod vedením Ducha svatého.

Jeho život byl dokonalým příkladem naprostého odevzdání se, totální závislosti a absolutní důvěry v Otcovu vůli. Být veden Duchem znamená mít zvýšené vědomí Boží přítomnosti ve vašem každodenním životě.

Začnete si všímat, jak vás vede v rozhovorech, při různých příležitostech a v božských rozhodnutích, která byste dříve přehlíželi. Čím více se Mu odevzdáte, tím vnímavější se stáváte k Jeho vedení. Začnete rozpoznávat, kdy vás varuje, kdy vás inspiruje, kdy vás vede k něčemu velkému a důležitému.

Být veden Duchem svatým znamená důvěřovat, i když neznáte všechny odpovědi. Budou chvíle, kdy vás Bůh povolá, abyste šli vpřed, aniž by odhalil každý detail. Možná vás volá, abyste učinili krok víry. A to se stane, i když vám logika říká, abyste čekali, zvláště když se okolnosti zdají nejisté.

Ale vedení Ducha svatého není založeno na tom, co vidíte, ale na Boží dokonalé znalosti toho, co leží před vámi. Když vám Bůh řekne: „Důvěřujte,“ pak důvěřujte.

Stupeň důvěry a odevzdání se určuje, jak dobře slyšíte Boží hlas. Pokud se odevzdáte jen částečně, zažijete jen částečné vedení.

Ale když se zcela odevzdáte a dovolíte Duchu svatému, aby vedl každý aspekt vašeho života, budete kráčet v nadpřirozeném proudu.

Pravé odevzdání se však vyžaduje něco, čeho se mnozí bojí: modlitbu: „Staň se vůle Tvá!“ Jste připraveni se modlit tuto modlitbu a myslet ji upřímně? Tato modlitba může zcela proměnit váš život! Jste na to připraveni?

Je to modlitba úplného odevzdání se. Když říkáte: „Pane, staň se vůle Tvá,“ odevzdáváte se zcela Bohu.

Vzdáváte se svých plánů, očekávání, harmonogramu a vše vkládáte do Božích rukou. Volíte důvěru místo pohodlí, poslušnost místo klidu a víru místo strachu. Tato modlitba je náročná!

Nutí vás to opustit vše, na čem jste se dosud upínali. Znamená to vzdát se nejen toho, čeho jste ochotni se vzdát, ale i toho, čeho se tajně vzdát nechcete.

Znamená to říct: Bože, i když to nevypadá tak, jak jsem si představoval/a, důvěřuji ti.

Ježíš se modlil tuto modlitbu v nejkritičtější okamžiku svého života!

V Getsemanské zahradě, když snášel utrpení kříže, zvolal: „Otče, chceš-li, vezmi ode mne tento kalich. Ale ne má vůle, ale tvá se staň.“ Tento okamžik odevzdání se změnil všechno. Jeho ochota podřídit se Otcově vůli otevřela dveře ke spáse pro celé lidstvo.

Pravá oddanost vždy vede k většímu cíli, než si člověk v danou chvíli dokáže představit.

Přesto mnoho lidí váhá s pronesením této modlitby, protože se bojí toho, co by se mohlo stát dál. Co když mi Bůh něco vezme? Co když mě požádá, abych udělal něco nepříjemného? Co když mě povede cestou, kterou jsem si neplánoval? Tyto otázky odhalují srdce, které se stále snaží důvěřovat, že Bůh je LÁSKA. Že Jeho plány jsou lepší. Že Jeho cesta je dokonalá. Bůh vás nekonečně miluje! VŽDY chce pro vás to nejlepší!

Většina lidí si neuvědomuje, že odevzdání se vás osvobozuje! Když přestanete klást odpor. Když se vzdáte kontroly, břemeno odpadne. Tlak na to, aby všechno fungovalo, mizí. Strach, který pramení ze snahy vyřešit věci sami, mizí.

Vstoupíte do místa nadpřirozeného klidu! S vědomím, že Bůh, který stvořil vesmír, vede vaše kroky. Když se modlíte: „Staň se vůle tvá,“ zvete Ducha svatého, aby se ujal vedení. A když se On ujme vedení, všechno se změní. Věci, které byly zaseknuté, se začnou hýbat. Zamčené dveře se otevírají. Odevzdání se vede k průlomu.

Jde o to, vzdát se kontroly, abyste mohli přijmout to nejlepší od Boha. A o tom si povíme příště: o síle odpuštění, kdy odevzdání vede k průlomu.

Kapitulace neznamena prohru. Jde o dosažení něčeho většího. Mnoho lidí se však příliš pevně drží svých vlastních plánů, očekávání a způsobu, jakým dělají věci. A tím blokují právě ten průlom, za který se modlili.

Bůh nemůže naplnit ruce, které stále drží nad věcí kontrolu. Nemůže naplnit srdce novými požehnáními, které se odmítá vzdát starých břemen. Průlom přichází, když se jich vzdát. Přesto nás Bůh někdy žádá, abychom dělali neuvěřitelně těžké věci!

Abraham to zažil na vlastní kůži. Bůh mu slíbil syna, budoucnost, dědictví. Představte si Abrahama: Musel čekat, až mu bude 100 let, než se mu narodí syn Izák! Jeho žena Sára otěhotněla v 90 letech! Přesto Abraham vždy důvěřoval Bohu! Jaká víra!

A pak přišla ta největší zkouška, druhá část: Bůh ho požádal, aby položil Izáka na oltář!

Mohl by Bohu důvěřovat natolik, aby se vzdal toho, co miloval nejvíc?

Abraham poslechl , připravený vzdát se toho, na co čekal celý život. Ale v okamžiku, kdy se vzdal kontroly, Bůh zasáhl.

Zkouška nikdy nespočívala ve ztrátě Izáka. Šlo o to, aby se prokázalo, že Abrahamova důvěra spočívá v Bohu. A protože se podřídil, vstoupil na novou úroveň božské péče a osudu.

Takhle funguje odevzdání se!

Když se vzdáte toho, co si myslíte, že potřebujete, Bůh vám dá něco ještě většího. Proto se svěřte Bohu. On vás povede do jiných dimenzí. Ale to si uvědomíte, až když se vzdáte.

Mnoho lidí si myslí, že odevzdání se znamená pasivní čekání. Ale odevzdání se není nečinnost. Je to akt víry.

Znamená to říct: „Bože, důvěřuji ti tak moc, že přestanu usilovat a začnu poslouchat.“ Znamená to rozhodnout se jednat podle Jeho načasování.

Místo abyste se snažili věci vynutit vlastním úsilím, zdánlivě nemožné se začne měnit, jakmile to pustíte. Práce, o kterou jste se snažili, se náhle postará. Vztah, který vám způsoboval stres, se buď postará, nebo vám ho Bůh vezme.

Když se vzdáte, nesledujete své vlastní cíle. Kráčíte v harmonii s Nebem. Čeká, až přestanete usilovat, nutit a ovládat.

22.4 Bud'te vděční v každé situaci!

Bud'te vděční, i za špatné, těžké a negativní věci!

Pokud se zcela svěříte do Božích rukou a budete Mu důvěřovat, pak budete schopni děkovat i za těžké a nesnesitelné věci ve svém životě.

Vaše víra a vaše důvěra vás podpoří! Víte, že všechno pochází z Boží ruky, i negativní situace. Bůh takové situace používá k posílení vaší víry a k zkoušce vaší důvěry v Něho, stejně jako to udělal s Abrahamem.

Bůh ve svém Slově píše, že bychom měli děkovat za všechny životní okolnosti, protože je dopustil!

Přečtete si 1. Tesalonickým 5:18:

„Za všech okolností děkujte, neboť to je Boží vůle pro Krista Ježíše ve vás.“

Bůh chce, abyste Mu děkovali za všechny životní okolnosti, i když zažíváte nemoc, utrpení, nehody, neúspěchy a mnoho dalšího.

Víte totiž, že Bůh tyto okolnosti dopustil a že tyto situace slouží k posílení vaší víry a důvěry v Něho. Bůh vám slibuje, že ve své lásce k vám vás nezahltí svými požadavky.

1. Korinským 10:13.

Existují stovky případů, které potvrzují tento božský zákon, a to jak v Bibli, tak v každodenním životě mnoha křesťanů.

Bůh dokáže psát rovně i na šikmých řádcích.

Proto děkujte Bohu, zejména v těžkých časech, za útrapy, kterými vás vystavuje. Je to pro nás neuvěřitelně těžké!

Ale uvidíte, jak Bůh nakonec z negativity vynese dobro.

Vždy pamatujte:

Bůh vás nekonečně miluje! Má pro váš život dokonalý plán . Neustále důvěřujte Jeho vedení a žijte v nepřetržité závislosti na Něm. To vám přináší radost a dělá vás šťastnými!

Uvidíte: Váš život se otevře novým dimenzím .

Přeji vám odvahu a odhodlání pro opravdový život pod Božím vedením.

Kéž vás po celý život provází bohaté Boží požehnání. Ježíš vás miluje! Chce vás učinit šťastnými!

23. Závěrečné poznámky

Ted', když jsem si znovu přečetl tohoto průvodce vírou, abych zjistil, zda v něm nejsou překlepy, žasnu, že jsem to byl já, kdo to všechno sepsal na papír.

Ne, vlastně jsem to nebyl já , kdo tohoto průvodce napsal, byl to Bůh.

Takhle Bůh vede! I vy to můžete zažít.

Pokud dovolíte Bohu, aby vás používal, jako jsem to udělal já s touto knihou, může s vámi dosáhnout úžasných věcí. Modlím se, aby vám tento průvodce pomohl žít život pod Božím paprskem požehnání.

A co se stalo mému příteli Petrovi , který lavinu přežil?

I on od té doby zůstal věrný Ježíši. Bůh ho bohatě požehnal milující manželkou a mnoha dětmi.